

Zitting 2004-2005

2 maart 2005

BEKNOPT VERSLAG

MIDDAGVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Actuele vragen

- van de heer Karlos Callens (Evaluatie van leerkrachten)
met antwoord van vice-minister-president Frank Vandenbroucke **3**
- van mevrouw Marijke Dillen en de heer Jan Laurys (Aanmoedigingspremies voor tijds krediet)
met antwoord van vice-minister-president Frank Vandenbroucke **4**
- van mevrouw Else De Wachter (Opvang- en verzorgingsmogelijkheden voor geïnterneerden
met een mentale handicap)
met antwoord van minister Inge Vervotte **5**
- van de heer Jan Peumans (Nieuw economische begrotingscijfers van het Planbureau voor de
Vlaamse begroting)
met antwoord van minister Dirk Van Mechelen **6**
- van de heer Carl Decaluwe (Aanstelling van een Vlaamse topsportmanager)
met antwoord van minister Bert Anciaux **7**

- van de heren Rudi Daems en Filip Dewinter (Beleid inzake afvalsortering en selectieve ophaling)
met antwoord van minister Kris Peeters 7
- van de heer Jan Penris (Gesprekken met Nederland betreffende de verdieping van de Westerschelde)
met antwoord van minister Kris Peeters 9

Motie van orde

- Voorstel tot aanvulling van de agenda
(Spreker: de heer Joris Van Hauthem) 10

Beleidsnota's

- Sport 2004-2009
 - Bespreking
(Sprekers: de heer André Van Nieuwkerke, verslaggever, de heren Johan Sauwens, Jean-Marie Dedecker, Jos Stassen en Kris Van Dijck en minister Bert Anciaux) 10
- Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009
 - Bespreking
(Sprekers: de heer Bart Caron, verslaggever, mevrouw Marijke Dillen en mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Tom Dehaene en Jos Stassen, mevrouw Vera Van der Borgh en mevrouw Mieke Vogels, de heer Luc Martens, mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Helga Stevens en mevrouw Vera Jans, de heer Kurt De Loor en minister Inge Vervotte) 13

Verzoekschrift

- Fokkerijbeleid binnen het departement Landbouw
 - Verslag
(Sprekers: de heer Karlos Callens, verslaggever en de heer Stefaan Sintobin, verslaggever) 24

Motie van orde betreffende een belangenconflict

- Voorstel tot verwijzing naar commissie 24

Met redenen omklede moties

- Beleidsnota Media 2004-2009
 - Hoofdelijke stemmingen
(Sprekers: de heren Ludwig Caluwé, Joris Van Hauthem, Eric Van Rompuy en Mark Demesmaecker en mevrouw Else De Wachter) 24
- Beleidsnota Cultuur 2004-2009
 - Hoofdelijke stemmingen 26
- Beleidsnota Jeugd 2004-2009
 - Hoofdelijke stemmingen 26
- Beleidsnota Sport 2004-2009
 - Hoofdelijke stemmingen 26

- Beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009	
- Hoofdelijke stemmingen	26
Regeling van de werkzaamheden	27
Aanwezig	27
Afwezig met kennisgeving	27
Afwezig zonder kennisgeving	27

MIDDAGVERGADERING VAN WOENSDAG 2 MAART 2005

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 14.41 uur*

ACTUELE VRAGEN

Evaluatie van leerkrachten

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Callens tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de evaluatie van leerkrachten.

De heer Karlos Callens: Minister Vandenbroucke heeft in de commissie voor Onderwijs gezegd dat vanaf 1 september 2006 het ontslag van leerkrachten mogelijk wordt na een dubbele negatieve evaluatie.

Op zich heb ik daar geen bezwaar tegen. Ik stel echter vast dat het de directeurs zijn die de leerkrachten zullen kunnen ontslaan. De organisatie zou in handen zijn van de scholengemeenschappen, in samenspraak met de vakbonden. De leerkracht zou eventueel beroep kunnen aantekenen bij een beroepscommissie, maar die is nog niet geïnstalleerd.

Het is ook de directeur die zal beslissen of een leraar twee negatieve evaluaties krijgt. Naast de bestaande functioneringsgesprekken zal hij dus ook evaluatiegesprekken moeten voeren, wat veel tijd zal vergen, zeker in grote scholen. Het is ook nog maar de vraag of de directeur daarvoor voldoende is opgeleid. Naar het schijnt zouden er opleidingen worden georganiseerd.

Bij een ontslag zal een leerkracht allicht willen aantonen dat de directeur ongelijk heeft. Hoe wil de minister dat concreet uitwerken? Hoe wil hij de objectiviteit van de directie garanderen?

Minister Frank Vandenbroucke: Het debat over het evalueren van leerkrachten niet nieuw. In het decreet basisonderwijs van 1997 werd bepaald dat er functioneringsgesprekken zouden worden gehouden op basis van functiebeschrijvingen. In 1998 werd decretaal bepaald dat men in het secundair en volwassenenonderwijs functiebeschrijvingen zou opstellen en dat men daaraan evaluaties zou koppelen. Voor het hele onderwijs, behalve voor het deeltijds kunstonderwijs, werd dus decretaal vastgelegd dat er een evaluatie- en functioneringsgesprek moet worden gevoerd.

De scholen kunnen daaraan beginnen op een conventionele basis. Indien ze dat niet doen, kan de Vlaamse overheid dwingend een aantal spelregels opleggen. De functiebeschrijvingen in het secundair en volwassenenonderwijs zouden moeten starten vanaf 1 september 2004 en voor de CLB's vanaf 1 september 2005. Voor het basisonderwijs werd geen implementatiedatum vastgelegd. Vanaf 1 september 2006 moeten de personeelsleden van het secundair onderwijs worden geëvalueerd.

De beroepsprocedure voor het gesubsidieerd onderwijs ligt nog niet vast. Voor het gemeenschapsonderwijs kan men terugvallen op het systeem van de kamers van beroep dat gehanteerd wordt bij tuchtprocedures, al gaat het hier niet om tuchtzaken. Voor het gesubsidieerd onderwijs zal ik met de vakbonden en de inrichtende machten onderhandelen over een beroepsprocedure. Een college van beroep zal moeten instaan voor een objectieve toetsing van betwistingen. Zo moeten willekeurige en overtrokken beoordelingen worden voorkomen.

Ik benadruk dat we leraars niet per se willen ontslaan. Net zoals bij de Vlaamse ambtenaren kunnen twee negatieve evaluaties tot ontslag leiden. Belangrijker is dat evaluaties helpen om vast te stellen of bijscholing nodig is. Evaluaties vormen de basis van het zogenaamde competentie management: werknemers hebben recht op ontwikkeling en een ontwikkelingsplan op basis van hun bekwaamheden.

Door evaluaties in te voeren gaan we ook in op een OESO-aanbeveling. De OESO vindt dat wij systematisch moeten werken aan bijscholing en evaluatie.

Evaluaties invoeren is een normale ontwikkeling waar weinig heisa rond gemaakt is. De vakorganisaties weten dat ik dit voornemen zal realiseren, weliswaar in overleg.

Dit systeem treedt in september 2006 in werking. Er is dus nog anderhalf jaar tijd om de directeurs te vormen. Bovendien zal geëvalueerd worden op het niveau van de scholengemeenschap. Een scholengemeenschap verenigt de expertise van verschillende scholen, wat de objectiviteit ten goede komt.

De heer Karlos Callens: Vlaamse ambtenaren kunnen na twee opeenvolgende negatieve evaluaties ontslagen worden. Positieve evaluaties leveren een beloning op. Dat werkt stimulerend. Misschien moeten we eens nagaan wat voor leraars mogelijk is binnen de budgettaire grenzen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Aanmoedigingspremies voor tijdskrediet

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Dillen tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen van de Vlaamse Regering om te besparen op de Vlaamse aanmoedigingspremies voor tijdskrediet, en van de heer Laurys tot vice-minister-president Vandenbroucke, over het herfocussen van de Vlaamse aanmoedigingspremie voor tijdskrediet.

Mevrouw Marijke Dillen: Tijdens de onderhandelingen over het Vlaamse werkgelegenheidsakkoord heeft minister Vandenbroucke gezegd dat hij overweegt het budget voor tijdskredietpremies terug te schroeven. Omdat de minister binnenkort moet beslissen, zijn de vakbonden vorige maandag met een petitie gestart waarin ze het behoud van het systeem eisen. Het is belangrijk dat minister Vandenbroucke duidelijkheid schept. Velen vrezen immers voor het voortbestaan van het systeem.

Het systeem dreigt het slachtoffer te worden van zijn eigen succes: het budget werd vorig jaar met 6 miljoen euro overschreden. Het succes bewijst dat tijdskrediet nodig is. Gezien de werkdruk in de rust- en verzorgingstehuizen zouden we mensen moeten aanmoedigen zelf voor hun bejaarde ouders te zorgen.

Tijdskrediet terugschroeven is bovendien in strijd met het Vlaams regeerakkoord. Dat wil gezin, arbeid, vrije tijd en sociaal engagement beter combineerbaar maken.

Ik pleit duidelijk en ondubbelzinnig voor het behoud en zelfs voor een uitbreiding van de Vlaamse aanmoedigingspremies. Ze zijn nodig voor een volwaardig gezinsbeleid.

Wat is het standpunt van minister Vandenbroucke? Wil hij het systeem behouden en zelfs uitbreiden of moeten we vrezen voor het voortbestaan van de aanmoedigingspremie?

De heer Jan Laurys: Eergisteren zijn de vakbonden een petitie gestart waarin ze het behoud van de Vlaamse aanmoedigingspremie vragen. Dit Vlaamse supplement op het federale tijdskrediet is in 2001 ingevoerd. Het maakt de combinatie van arbeid en gezin gemakkelijker. De supplementaire Vlaamse vergoeding garandeert een vervangingsinkomen dat gelijk is aan 70 procent van het inkomen uit arbeid.

Uit Waalse hoek is daar onmiddellijk verzet tegen gerezen, waardoor de federale regering de viervijf-deregeling en de landingsbanen opnieuw gefederaliseerd heeft. De vakbonden zijn er toen van uitgegaan dat het volledige budget beschikbaar bleef, terwijl de Vlaamse Regering toen besliste de premie te verminderen tot de premies voor het opleidings- en verzorgingskrediet.

Voor dit jaar is 12 miljoen euro vrijgemaakt, terwijl men vermoedt dat 18 miljoen euro nodig zal zijn. In de beleidsnota Werk 2004-2009 wordt daarnaar verwezen. In het regeerakkoord staat dat deze premie anders georiënteerd zal worden om de combinatie werk en gezin makkelijker te maken. Uit een studie blijkt immers dat maar één vierde van de mensen die kiezen voor deeltijds werken dat doen op basis van deze premie.

Deze materie is, samen met de vraag van de werkgevers om een vrijstelling van het gewestelijke deel van de onroerende voorheffing, uit de onderhandelingen over het Vlaams werkgelegenheidsakkoord gelicht. Nu ijveren de vakbonden voor het behoud van het volledige budget, terwijl de werkgevers het houden op 12 miljoen euro. Wat is de houding van de minister?

Minister Frank Vandenbroucke: In het vorige Vlaams werkgelegenheidsakkoord hebben de Vlaamse sociale partners met de regering een budget van 21 miljoen euro afgesproken voor diverse vormen van loopbaanvermindering of -onderbreking. Uit de notulen van de vergaderingen blijkt dat het een gesloten enveloppe was. Na bezwaren van de Franstaligen werden twee premievormen, die voor loopbaanvermindering en die voor de landingsbanen geherfederaliseerd en veralgemeend voor alle Belgen. De opleidingspremie, de zorgpremie en de arbeidsduurverminderingpremie bij herstructurering bleven Vlaams. In overleg met de sociale partners heeft de Vlaamse Regering beslist om het Vlaamse budget te verminderen tot 12,6 miljoen euro, de andere middelen worden immers besteed door de federale overheid.

Een goede combinatie arbeid-gezin is uiterst belangrijk, maar zelfs belangrijke beleidskeuzes moeten binnen de budgettaire afspraken blijven. In de vorige begrotingscontrole bleek dat er al 18 miljoen euro uitgegeven was. Dat maakt maatregelen nodig. Ik wil rekening houden met de bezwaren en heb een compromisvoorstel uitgewerkt. Personen die nu genieten van het systeem behouden alle rechten. Nieuwe aanvragers krijgen slechts een premie gedurende 12 maanden of, voor opleidingsverlof, 24 maanden. Die periode is onafhankelijk van de omvang van de loopbaanonderbreking of het aantal kinderen. Het leeftijdscriterium voor kinderopvangpremies, tot de leeftijd van zeven jaar, blijft behouden.

Het beleid om de combinatie arbeid-gezin te vergemakkelijken, omvat meer dan de premies. Enkele voorbeelden daarvan zijn het budget voor de buitenschoolse kinderopvang en de family- and businessaudits, die bedrijven testen op hun gezinsvriendelijkheid.

Kortom, we zullen de verwachtingen inlossen, maar een verdere explosie van het budget voor de premies verhinderen. (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp-a-spirit en N-VA*)

Mevrouw Marijke Dillen: Het is positief dat de minister de verworven rechten niet aantast. Ik heb ook begrip voor het behoud van de leeftijdscategorie. Ik heb meer moeite met de beperkte tijdsduur voor nieuwe aanvragers. Zorgpremies voor het zorgen van kinderen en bejaarden zijn zinloos als ze beperkt blijven tot een jaar. Bejaardenzorgpremies kunnen gemakkelijk terugverdiend worden door de besparingen op rust- en verzorgingstehuizen. Het terugschroeven van de premies zal vooral de kansarmen, de laaggeschoolden en de werknemers van kleine ondernemingen treffen. Dat betreurt ik.

De heer Jan Laurys: Ook het budget voor de vrijstelling van het gewestelijk deel van de onroerende voorheffing is overschreden. Nu is er sprake van een uitbreiding van de eenmansbedrijven. Staat dat niet in contrast met de besparingen op de premies?

Minister Frank Vandenbroucke: De budgetten voor aanmoedigingspremies en de vrijstelling van de onroerende voorheffing zijn beide overschreden, hoewel de relatieve overschrijding groter is bij de premies. De Vlaamse Regering zal consequent zijn en een kleine overschrijding van beide budgetten tolereren, maar de maatregelen zeker niet uitbreiden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Opvang- en verzorgingsmogelijkheden voor geïnterneerden met een mentale handicap

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Wachter tot mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de opvang- en verzorgingsmogelijkheden voor geïnterneerden met een mentale handicap.

Mevrouw Else De Wachter: Ondanks de vroegere veroordelingen van België door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens worden wij steeds opnieuw geconfronteerd met geïnterneerden met een

verstandelijke handicap die in normale gevangenissen terechtkomen. Dit gebeurt door plaatsgebrek in de opvangcentra waar zij normaal recht hebben op een degelijke behandeling en begeleiding. In september 2004 waren er 1.303 geïnterneerden, van wie er 467 in normale gevangenissen. 20 procent daarvan zijn mensen met een verstandelijke handicap.

Een lichtpuntje is de vzw Obra, die een activiteiten aanbod voor de betrokkenen organiseert in de gevangenis van Gent.

Welke maatregelen zal de minister nemen om ervoor te zorgen dat de verzorging en de behandeling van deze geïnterneerden zoveel mogelijk buiten de klassieke gevangenis blijven? Zal de minister het project Obra vzw uitbreiden en transponeren naar de andere gevangenissen? Hoe staat het met het protocolakkoord tussen de federale en de Vlaamse Regering van maart 2001 en de daarmee gepaard gaande Vlaamse verbintenis dat geïnterneerden met een verstandelijke handicap zich gemakkelijker tot het Vlaams Fonds zouden kunnen richten?

Minister Inge Vervotte: Geïnterneerden met een verstandelijke handicap horen niet in gevangenissen thuis. In eerste instantie is dit een federale materie.

Er is overleg tussen Welzijn en Justitie. Vlaanderen heeft twee projecten lopen. In het totaal ging het in 2001 over 110 personen. Daarvan hadden er 80 een ticket van het Vlaams Fonds; in principe konden zij dus in het reguliere circuit terecht. Een eerste initiatief is het voornoemde Obra-project, maar daarnaast is er een gelijkaardig initiatief in Merksplas. Aan deze projecten wordt jaarlijks 500.000 euro besteed. Daarmee wordt de overgang van een geïnterneerde toestand naar het reguliere circuit begeleid. Daarnaast heb ik in 2004 de beslissing genomen 10 plaatsen te creëren, specifiek voor mensen met een mentale handicap. Op die manier zorgen we niet alleen voor de permanente begeleiding bij de doorstroming voor de reguliere plaatsen, maar wordt ook begeleiding van de specifieke plaatsen gewaarborgd. Dit gebeurt in Sint-Idesbald te Roeselare.

Mevrouw Else De Wachter: Ik hoop dat de minister deze 10 plaatsen in de nabije toekomst sterk zal uitbreiden.

Minister Inge Vervotte: Het is geenszins de bedoeling dat deze mensen op die specifieke plaatsen blijven. Wij zorgen enkel voor een tijdelijk aanbod, wanneer mensen uitzonderlijk niet terecht kunnen in de reguliere sector. Het is absoluut niet de bedoeling om een capaciteit van 100 uit te bouwen; we willen enkel een tijdelijke buffer.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Nieuwe economische begrotingscijfers van het Planbureau voor de Vlaamse begroting

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Peumans tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de gevolgen van de nieuwe economische begrotingscijfers van het Planbureau voor de Vlaamse begroting.

De heer Jan Peumans: Het Instituut voor de Nationale Rekeningen en het Planbureau hebben geactualiseerde cijfers met betrekking tot het jaar 2004 en 2005 bekendgemaakt.

Dit heeft zeker repercussies op de begrotingscontrole 2005: de twee belangrijkste criteria, het bruto nationaal inkomen en de inflatie, werden in een ongunstige zin aangepast. Voor het bruto nationaal product was een stijging van 2,4 procent verwacht; die werd verhoogd tot 2,7. Anderzijds daalde het BNI van 2,2 naar 1,5 procent.

Wat zijn de gevolgen van deze parameters op de inkomsten 2004-2005? Wat betekent dit voor de begrotingscontrole? Hoe moet het met de aangelegde conjunctuurprovisie, die nu zal moeten aangewend worden om de zaak rond te krijgen?

Minister Dirk Van Mechelen: Er is inderdaad een enorme volatiliteit tussen BBP en BNI. Het eerste

wordt met 0,3 procent bijgesteld tot 2,7; het BNI met 0,7 procent tot 1,5. Er is dus een discrepantie van 1,2 procent tussen het BBP en het BNI.

Gelukkig hebben we zowel vorig als dit jaar heel voorzichtig geraamd. In de begrotingscontrole 2004 legden we een conjunctuurprovisie van ongeveer 90 miljoen euro aan. De 0,7 procent negatieve correctie in 2004 en de impact op 2005 creëert een dubbele opstap. Voor 2004 betekent het 58 miljoen euro; 2005 moet normaal met hetzelfde bedrag gecorrigeerd worden. Het gaat dus over een klap van 116 miljoen euro. Maar 2005 was een scharnierjaar met betrekking tot de afrekening in de Bijzondere Financieringswet: door dat we onder de tweeprocentnorm komen, krijgen we voor 2005 een afrekening "aanpassing parameters" over 10 jaar, zodat de 58 miljoen correctie voor 2005 slechts 20 miljoen euro bedraagt. Dit betekent dat de cumulatie van de impact van 2004 en 2005 "aanpassing parameters" 78 miljoen euro bedraagt. De ingeschreven conjunctuurprovisie voor 2004 bedroeg 90 miljoen euro. De afrekening gebeurt in september 2005: de provisie zal dus niet 90 miljoen, maar 12 miljoen euro bedragen.

Dit heeft geen gevolgen voor de begroting 2005. Ook daar werd een conjunctuurprovisie ingeschreven ten bedrage van ongeveer 70 miljoen euro. De prognoses van het economisch budget worden gehandhaafd op een economische groei BNI van 2,4 procent en een inflatie van 2 procent.

De inflatieparameter van 2004, die voor de Vlaamse begroting erg belangrijk is, is op 2,1 procent gebleven. Daardoor hebben we daar geen negatieve correctie.

We zullen dus minder terugkrijgen. Wat in de conjunctuurprovisie stak, hadden we niet besteed en kunnen we niet besteden. Gemeenschappen en gewesten moeten dringend af van het werken met een BNI-factor: de volatiliteit wordt veel te groot.

Het economische budget van februari 2005 heeft de afrekening gemaakt van het BNI in 2002. Daar wordt het BNI van 1,83 herzien naar 2,3 procent. Als men dat extrapoleert over vier jaar, is er een meerinkomst van 185 miljoen euro. Als men het BNI van 2002 zou corrigeren naar vandaag, zou dat gelet op de negatieve correctie van 2004, 185 min 76 miljoen euro bedragen. Dat is dus een positieve correctie. In het kader van het nieuwe stabiliteitsakkoord dat we met de federale regering moeten bespreken, dient zich dus een interessant bijkomend gespreksonderwerp aan. Gewesten en gemeenschappen moeten af van het BNI en zich richten op het BBP.

Inmiddels zal de conjunctuurprovisie dienen waarvoor ze gecreëerd is: het opvangen van correcties in de conjunctuur zonder dat we in het beleid moeten snijden.

De heer Jan Peumans: Wanneer gaat de aanpassing van BNI naar BBP gebeuren? In de beleidsnota staat dat, omdat het gekoppeld wordt aan de conjunctuurprovisie, Vlaanderen dat maar zal aanvaarden als het kan beschikken over een rechtvaardig automatisch correctiemechanisme. Dat is er momenteel niet.

Minister Dirk Van Mechelen: Het rechtvaardig correctiemechanisme heeft niets te maken met het BPP en BNI. Dat mes snijdt aan twee kanten. In 2003 was dat voor ons positief; in 2004 negatief. De correctie van 2002 doet ons nu pijn. In het belang van rechtszekerheid en van een ordentelijke begroting is het beter om af te stappen van dit mechanisme. Dat vraagt een aanpassing met een tweederde meerderheid van de bijzondere wet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Aanstelling van een Vlaamse topsportmanager

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwe tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanstelling van een Vlaamse topsportmanager.

De heer Carl Decaluwe: Na de teleurstellende resultaten van de sporters in Athene is het een goede beslissing geweest om een topsportmanager aan te stellen. De heer Ivo Van Aken is een heel goede keuze. Binnen de 14 dagen wordt er ook een topsportexpert aangeworven om nog betere resultaten te verkrijgen.

Blijkbaar heeft de minister zijn lot verbonden aan dat van de topsportmanager.

Hoe is de procedure precies verlopen? Gaat de topsportmanager voldoende onafhankelijk kunnen opereren? Wat is zijn statuut ten aanzien van de minister?

Minister Bert Anciaux: De procedure heeft ertoe geleid dat er bijna 50 kandidaten waren. Jobpunt Vlaanderen heeft de selectie begeleid en heeft daarvoor een bureau ingehuurd, dat de selectie heeft uitgevoerd. Er is een selectiejury geweest. Uiteindelijk heb ik de heer Van Aken aangewezen als topsportmanager. Omdat hij in alle onafhankelijkheid moet kunnen werken, moet hij uitsluitend aan de minister van Sport verantwoording kunnen afleggen. Daarom hebben we gekozen voor een statuut dat valt onder het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Op vraag van de topsportmanager gaat mijn plan om hem te huisvesten bij BLOSO niet door. Hij wil zichtbaar voldoende onafhankelijkheid behouden en daarom zit hij op mijn kabinet vanaf 1 april. De onafhankelijkheid is nodig om de verschillende partners op een lijn te krijgen. Hij moet ook onafhankelijk blijven ten opzichte van de federaties, het BOIC, de universiteit en dergelijke meer. De heer Van Aken heeft daarom alle banden met het verleden doorgesneden en zal geen verantwoordelijkheid meer op zich nemen in de tennisfederatie.

De heer Carl Decaluwe: De topsportmanager zal dus op het kabinet van de minister zitten. Ik hoop dat men op het kabinet daar met de nodige omzichtigheid mee omgaat. Is de onafhankelijkheid ten opzichte van de minister zo wel voldoende gegarandeerd?

Minister Bert Anciaux: Ik heb mijn lot inderdaad gekoppeld aan dat van de heer Van Aken. De topsportmanager kan geen decreten of uitvoeringsbesluiten wijzigen. Dat moet via mij verlopen. Het is belangrijk dat we zeer goed overleggen. Ik zal de voorstellen van de topsportmanager volgen, maar ik blijf natuurlijk politiek verantwoordelijk. Het is niet de bedoeling dat de heer Van Aken permanent in zijn bureau aanwezig is. Hij moet hoofdzakelijk op het terrein zijn. Op zijn vraag wordt er ruimte vrijgemaakt om de samenwerking met mij optimaal te verzekeren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Beleid inzake afvalsortering en selectieve ophaling

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Daems en Dewinter tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het beleid inzake afvalsortering en selectieve ophaling.

De heer Rudi Daems: Naar aanleiding van het werkbezoek van de minister aan de Isvag-verbrandingsoven te Wilrijk heeft de minister aangekondigd dat hij het stoppen van alle afval in een zak wil laten onderzoeken. Deze communicatie kwam heel ongelukkig, op een moment dat de minister stelde dat het uitvoeringsplan Afvalstoffen onverkort van kracht blijft, dat de mensen zorgzaam zijn beginnen omspringen met afval, dat OVAM en heel wat gemeenten dure bewustmakingscampagnes voert enzovoort. Er is alom verwarring.

Houdt de minister zich aan het uitvoeringsplan Afvalstoffen? Of komen er nieuwe verbrandingsovens en worden de vergunningen van bestaande ovens verlengd? Om misverstanden te vermijden zou het goed zijn om duidelijk te communiceren waarvoor de minister staat. Moet het beleid inzake groenestroomcertificaten niet worden geëvalueerd? Daardoor wordt immers extra huisvuil naar verbrandingsovens gevoerd.

De heer Filip Dewinter: Minister Peeters wordt stilaan wekelijks door de oppositie ondervraagd over een rel met de socialistische coalitiepartner over een of ander milieuonderwerp.

We steunen het standpunt van de minister dat alle afval opnieuw in zak zou mogen, waarbij het sorteren gebeurt in een sorteercentrum. In andere landen kan dat al. Op het platteland moet er een ander beleid worden gevoerd dan in de steden. De grootsteden worden namelijk geconfronteerd met een gigantisch probleem van sluikstorten.

Met zijn signaal heeft de minister de indruk gewekt dat afval selecteren eigenlijk niet meer hoeft. Ik vrees

echter dat dit niet meer is dan een leuk idee dat hem werd ingefluisterd door zijn partijgenoot Filip Heylen, die dit niet verkocht krijgt bij het Antwerpse stadsbestuur of bij de regering.

Het afvalstoffenplan verbindt de minister namelijk tot 2007 en daarna komt er een nieuw afvalstoffenplan, tenzij er vóór de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2006 alsnog een wijziging van het beleid komt. Daarmee zou de minister zeker scoren in de grootsteden. Er wordt trouwens gefluisterd dat hij lijsttrekker zou zijn in Antwerpen of zo niet wellicht in Boom.

Minister Kris Peeters: Deze vraagstelling geeft me de gelegenheid de puntjes op de i te zetten, want in dit dossier werd alles op een hoop gegooid.

Ik denk dat niemand in dit parlement er problemen mee heeft dat we streven naar een beter milieuresultaat. We moeten behouden wat goed is en verbeteren waar mogelijk.

Bij mijn bezoek aan ISVAG zijn twee thema's besproken die ook in de beleidsnota's aan bod waren gekomen. Bij de bespreking van de beleidsnota stelde ik vast dat de vernieuwing van de milieuvergunning voor ISVAG tijdens deze regeerperiode niet aan de orde is vermits de milieuvergunning geldig is tot 2011 en de installatie tot op heden aan de milieuvorwaarden voldoet. De heer Daems stelde toen dat de ISVAG-oven best tegen 2011 verdwijnt. Ik heb ook gezegd dat de doelstellingen van het milieubeleidsplan 2003-2007 en het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 niet in vraag worden gesteld. De huidige sorteerregels zullen worden geëvalueerd en de resultaten ervan zullen worden gebruikt bij de opmaak van een nieuw huishoudelijk afvalstoffenplan.

De MiNa-raad stelde in haar advies van 30 mei 2001 dat de milieuwinst van een selectieve inzameling van plastic flessen en flacons bovenop een mechanische afscheiding en een nuttige toepassing zeer beperkt is, terwijl de kosten veel hoger liggen. De wijze van verwerking bepaalt welke vorm van inzamelen en sorteren nodig is.

De evaluatie en de vereenvoudiging van de sorteerregels hebben niet als gevolg dat alles in één zak moet worden gestoken. Dat heb ik nooit gezegd. Een evaluatie van de groenestroomcertificaten impliceert kan worden nagegaan of de huidige selectieve inzameling optimaal verloopt vanuit milieutechnische overwegingen. De problematiek van de inzamelmoelijkheden in grootsteden zal worden meegenomen in het nieuwe huishoudelijke afvalstoffenplan 2008-2012. (*Applaus bij CD&V en VLD*)

De heer Rudi Daems: Ik bedank de minister voor het creëren van meer duidelijkheid, al ben ik het niet volledig eens met zijn standpunt.

Deze actuele vraag gaat niet over ISVAG. Daarover zal ik het volgende week trouwens hebben in mijn interpellatie.

In de commissie zegt de minister dat hij zich wil houden aan de afspraken van het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen. De communicatie van het voorbije weekend heeft echter voor veel verwarring gezorgd, ook bij lokale CD&V-bestuurders (*Rumoer*).

Uit internationale vergelijkingen blijkt dat afstappen van selectieve inzameling tout court niet leidt tot een beter milieuresultaat. Uiteraard zijn we niet tegen een evaluatie. We zijn zelfs al jaren vragende partij voor een discussie over zin en onzin van de PMD-zak.

Ik hoop dat de minister duidelijkheid creëert in de communicatie.

De heer Filip Dewinter: Net zoals de paarse ministers, doet minister Peeters uitspraken waarmee hij sympathie probeert op te wekken. Het betreft echter geen echte beslissing.

In een interview aan ATV heeft minister Peeters duidelijk gezegd dat hij de twee systemen naast elkaar wilde leggen. Als alle afval in één zak kan, zouden er minder ritten zijn van vrachtwagens. Dit systeem zou misschien ook een oplossing bieden voor het sluikestorten.

Hij pleitte wel voor een onderscheid tussen het platteland en de steden. Ik beweer niet dat de minister dat werkelijk zal doen. Hij heeft wel gezegd dat verschillende argumenten pleiten voor het systeem van één afvalzak. Ik sta daar volledig achter.

Het probleem is de onduidelijkheid die wordt gecreëerd. Na afloop van de ministerraad verklaarde de minister-president dat het afvalstoffenplan hoe dan ook gehandhaafd wordt tot 2008.

Het feit dat er een onderzoek zou worden uitgevoerd, zoals de heer Heylen al lang bepleit, doet vermoeden dat het de bedoeling is om te evolueren in de richting van een ophaling in één zak. Misschien heeft de minister zich door de heer Heylen laten misleiden. Het onderzoek zal uitwijzen in welke richting de werkwijze zal evolueren.

Wij zijn voorstander van een ophaling in één zak, van een onderscheid tussen stad en platteland en van de herinvoering van een tweede ophaalronde. (*Applaus bij het VB*)

Minister Kris Peeters: Men moet mij volledig citeren: wij zullen dit onderzoeken. Een onderzoek is geen beslissing. De steden vragen een oplossing. Een eventuele oplossing zal terug te vinden zijn in het Huishoudelijkafvalplan 2008-2012. Ofwel wordt alles onderzocht, ofwel wordt beslist zonder dat we ons informeren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Gesprekken met Nederland betreffende de verdieping van de Westerschelde

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de gesprekken met Nederland betreffende de verdieping van de Westerschelde.

De heer Jan Penris: De soap over de Westerschelde blijf maar duren. Op 17 januari 1995 tekenden Nederland en Vlaanderen een verdrag waarin ze elkaars rechten op de Westerschelde-verdieping erkenden. In december 2004 hoopten we dat de knoep definitief zou worden doorgehakt. Dat is toen niet gebeurd.

Vorige week kondigde minister Peeters aan dat hij op dinsdag 1 maart een afspraak had met mevrouw Peijs, Nederlands minister van Verkeer en Waterstaat om een definitieve beslissing te nemen. Helaas heeft mevrouw Peijs deze afspraak gisterenmiddag afgezegd vanwege agendaproblemen.

Het moet duidelijk zijn dat Nederland niet van plan is om enige vooruitgang te boeken in dit dossier. Hoe lang zullen we nog met onze voeten laten spelen? Wat ons betreft, niet lang meer.

Moeten we geen bijkomende MER uitvoeren voor de HSL in Brecht? Moeten we de streek ten noorden van Antwerpen niet uitroepen tot stiltegebied?

We moeten de verdieping van de Westerschelde met andere woorden koppelen aan een aantal dossiers waarin de Nederlanders vragende partij zijn. We onderhandelen immers met harde tantes die maar één taal verstaan: hard op tafel kloppen.

Minister Kris Peeters: Er is hard gewerkt om dit dossier eindelijk op te lossen. We hebben het al gehad over de Ontwikkelingsschets 2010 en over de langetermijnvisie 2030. Nu proberen we het Memorandum van overeenstemming af te werken.

Wat de heer Penris beweert over mevrouw Peijs en de geannuleerde afspraak, is zijn verantwoordelijkheid. Ik heb lang gebeld met mevrouw Peijs. De afspraak is om uiteenlopende redenen niet kunnen doorgaan.

Er zijn nog enkele kleine, maar niet onbelangrijke meningsverschillen in het Memorandum van overeenstemming. Ik hoop dat we die spoedig kunnen oplossen. We mogen dit dossier geen maanden meer laten aanslepen. We moeten er alles aan doen om dit dossier te realiseren.

De heer Jan Penris: De heer Wymeersch zal mevrouw Peijs hierover ondervragen in de Benelux-raad.

Ik verwijt minister Peeters niets omdat de fouten zijn gemaakt door zijn voorgangers. Nederland behandelt ons onheus. Dat is niet alleen mijn mening.

Ze wordt gedeeld door bijna de volledige Antwerpse havengemeenschap. Ik hoop dat minister Peeters sterk genoeg is om de belangen van de Antwerpse haven te verdedigen.

Minister Kris Peeters: Iedereen erkent het belang van de Antwerpse haven. Wat uiteindelijk telt, is het resultaat. We zullen er alles aan doen om snel resultaat te boeken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De heer Joris Van Hauthem: Ik vraag de spoedbehandeling van mijn motie betreffende een belangenconflict. Ik verzet mij ook niet tegen een eventuele verwijzing naar commissie.

De voorzitter: We zullen ons daar straks over uitspreken.

BELEIDSNOTA'S

Sport 2004-2009

Bespreking

De voorzitter: Aan de orde is de beleidsnota Sport 2004-2009, ingediend door de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid van het Reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

De heer André Van Nieuwkerke, verslaggever: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De heer Johan Sauwens: CD&V staat volledig achter het topsportbeleid van minister Anciaux. Wij vinden de aanstelling van een topsportmanager goed. Wij hebben vertrouwen in de heer Ivo Van Aken. Tegelijk benadrukken we dat ook de federaties verantwoordelijkheid dragen.

Wij zijn echter van oordeel dat Vlaanderen een tweesporerbeleid moet voeren. We krijgen maar topsporters als veel mensen besluiten te sporten. Helaas staat het vrijwilligerswerk zwaar onder druk. Het aantal sportclubs neemt af. Veel sportfederaties lijden ledenverlies. Er zijn indicaties dat onze gezondheid lijdt aan een gebrek aan sport.

CD&V schenkt minister Anciaux vertrouwen, maar vraagt meer aandacht voor brede sport en voor lokale sport. Het contract Jeugdsport wordt niet verlengd. Het programma Zaalwachters wordt niet hervat. Initiatieven die sportinfrastructuur voor iedereen toegankelijk maken mogen niet afgebouwd worden.

Slechts een op de twee gemeenten heeft een erkende en gesubsidieerde sportdienst. We hopen dus dat er sneller dan gepland en zo mogelijk nog voor de nieuwe gemeenteraadsperiode een nieuw decreet over de lokale sportdiensten komt. Ook vragen we dat de overdreven betutteling van de sportfederaties sneller aangepakt wordt.

De heer Jean-Marie Dedecker: Het gaat slecht met de sport. Dat heeft niet alleen te maken met de slechte conditie van de bevolking en vooral de jeugd maar ook met een aantal structurele problemen zoals de lage kwaliteit van het sportaanbod en het amateurisme van de sportfederaties. Vlaanderen beschikt over een van de beste sportinfrastructuurnetwerken van Europa maar die wordt niet efficiënt gebruikt.

Het is een goede beleidsnota maar dit land heeft behoefte aan Marshallplan voor de sport. De twee grote uitdagingen zijn de sportparticipatie verhogen en de prestaties van de topsporters verbeteren. Daarvoor zijn er heel wat mogelijkheden op federaal niveau. Jammer genoeg houdt Wallonië nog steeds de invoering van de sportcheques tegen. Dat zou de sportclubs, op kosten van de werkgevers, heel wat meer mogelijkheden bieden. Ook de fiscaliteit moet aangepakt worden zodat alle topsporters gelijk behandeld worden. Buitenlandse sporters mogen de ontwikkeling van onze eigen jongeren niet remmen.

De beleidsnota is op gemeentelijk vlak ambitieus, maar ik denk dat we verder moeten gaan. De kerkfabrieken krijgen 580 miljoen euro. Minimum de helft daarvan zou aan sport moeten besteed worden. Ik denk dat de overheid de sportinfrastructuur moet overnemen en gratis laten gebruiken. De overige subsidies kunnen dan stopgezet worden.

Een ander heikel punt is de topsport. De minister heeft een goede topsportmanager gekozen, nu komt het erop aan hem voldoende middelen en bevoegdheden te geven. Er moeten voldoende middelen zijn voor de infrastructuur en de aanwerving van goede begeleiders. Het aantal topsportscholen moet beperkt worden. De concentratie is niet alleen nodig voor een uitbreiding van de infrastructuur maar ook voor de eenheid van de mentaliteit.

De topsportmanager moet ook bevoegd worden voor de Bloso-tewerkstellingsprojecten. In tegenstelling tot wat de minister gezegd heeft is er niets gewijzigd in die projecten. Nog steeds staan de leden van een damesploeg, die geen prijzen winnen, op de loonlijst.

Minister Bert Ancliaux: De damesploeg krijgt geen werkingssubsidies meer van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Jean-Marie Dedecker: Ik heb het over de tewerkstellingsprojecten van BLOSO. Ik heb de loonfiches bij en zal die aan de minister tonen.

Het is goed dat de overheid zorgt voor een basisinkomen van topsporters maar dat moet onder het toezicht komen van de topsportmanager en er moeten resultaatsverbintenissen aan vasthangen.

Een ander probleem zijn de zonevreemde sportterreinen. Door onenigheid in de provincies zijn er bijna geen motorcrossterreinen meer. Er is dringend behoefte aan terreinen voor de luidruchtige sporten.

De middelen moeten ook gecentraliseerd worden. Momenteel worden de Lottogelden, die bij mijn weten overgedragen zijn aan de gemeenschappen, bijvoorbeeld besteed aan sportkledij voor elf federaties.

We moeten ophouden met Sinterklaas te spelen: de versnippering van de middelen is geen goede zaak.

Minister Bert Ancliaux: De heer Dedecker vergist zich op verschillende punten: het BOIC kreeg nooit geld van de Vlaamse Gemeenschap. Het klopt ook niet dat vrouwelijke wielrenners vanuit "Sport" nog een Bloso-sportcontract kregen: het kan hoogstens om een gesco-contract gaan, maar dat is niet mijn bevoegdheid.

De heer Jean-Marie Dedecker: Ik zeg enkel dat alle middelen moeten gecentraliseerd worden. Indien dat niet gebeurt krijgt de topsportmanager enkel de zoveelste administratieve functie.

Het komt de minister van Sport en de topsportmanager toe te beslissen wat er met de centen gebeurt. De Lottogelden zijn belastingsgelden: ze hoeven niet absoluut naar de BOIC te gaan, maar de Vlaamse gemeenschap moet ze kunnen uitdelen.

Het wordt hoog tijd ons over de volgende Olympische Spelen te bezinnen.

Sport op school is enorm belangrijk. Al jaren horen we dat daar werk zal van gemaakt worden, maar er gebeurt niets. Als jongeren niet leren bewegen maken we er lichamelijke analfabeten van. Neem de Angelsaksische landen als voorbeeld: de mensen zijn daar zeker niet dommer omdat ze op school 2 uur per dag met sport of cultuur bezig zijn.

Wat doping betreft vind ik dat de repressie de grens van het toelaatbare overschreden heeft. Het gaat niet op dat een atleet die zijn onschuld wil bewijzen daarvoor naar Zwitserland moet reizen en alle kosten voor reis, dossier en tolk zelf moet dragen: de kosten kunnen oplopen tot 250.000 euro.

De wielrenners worden veel te streng aangepakt. De dopingwetgeving bevat enorm veel anomalieën. Ze moet dringend herzien worden. Gezond sporten is immers veeleer een kwestie van opvoeding dan van repressie.

Laten we ons ook eens bezinnen over het gebruik van cannabis: het kan toch niet dat het gebruik van een social drug die niets tot betere prestaties bijdraagt strafbaar blijft.

Algemeen vind ik dit een heel goed beleidsplan. Samen met de nieuwe topsportmanager kunnen we nu zeker een grote stap voorwaarts maken. (*Applaus bij VLD-Vivant*)

De heer André Van Nieuwkerke: Iedereen heeft de mond vol van politiek en media. Dat neemt niet weg dat ik het ten zeerste betreur dat de minister eerst met de pers en dan pas met het parlement praat. Dit geldt overigens ook voor andere departementen: de hele regering bezondigt zich eraan.

“Sport” heeft een simpele structuur: er is topsport en sport voor allen.

Ik ben zeer verheugd dat de minister eindelijk de knoop doorhakte en daardoor een eind maakte aan een jarenlange discussie en versnippering: de aanstelling van een topsportmanager kunnen wij alleen maar toejuichen.

De oorspronkelijke idee van het naar Vlaanderen halen van de Spelen van 2016 werd vervangen door de ambitie deze keer meer dan 3 medailles te behalen. Maar er is nog een andere uitdaging: het voetbal in 2018. Het is nu tijd om de kinderen jongeren op te leiden tot de topsporters van dan. Daarvoor moeten we naar een optimalisatie van de topsportscholen waar efficiënt met personeel en middelen omgegaan wordt. Van de huidige 8 topsportscholen wilde de heer Dedecker er slechts 3 behouden. Ik zou pleiten voor één per provincie, waarbij ze niet allemaal dezelfde specialiteiten aanbieden.

Men kan ook een basisopleiding in topsport geven in alle scholen. Voor bepaalde sporttakken kan men dan doorverwezen worden. Een ander punt betreft de plaats waar men de scholen gaat inplanten. Er dient alleszins voldoende sportinfrastructuur en sportcultuur aanwezig te zijn. Men moet een studie maken over waar de scholen kunnen worden ingeplant. Op die manier kunnen de middelen efficiënt worden ingezet. Er zal natuurlijk heel wat gelobbyd worden, maar de topsportmanager en de minister dienen snel knopen door te hakken.

Naast het topsportbeleid moet ook het beleid Sport voor Allen verder worden ontwikkeld. Er zijn heel wat actoren met recreatieve sport bezig, onder meer de sportfederaties, de scholen en dergelijke meer. De gouden driehoek school, club en gemeente moet gedefinieerd worden. Men moet aan de structuur sleutelen en de middelen efficiënt besteden.

Verder is het positief dat Vlaanderen op het vlak van de dopingcontrole een voortrekkersrol durft te spelen. Men dient het beleid te versterken door naast de topsportatleet ook zijn omgeving te straffen. Wat betreft de sport- en cultuurcheques is er in de senaat veel kritiek op het voorstel omdat een bepaalde doelgroep niet wordt bereikt. Vlaanderen dient na te denken of het eventueel een initiatief kan nemen zodat die doelgroep wel kan worden bereikt. Sport- en cultuurcheques zijn belangrijk voor de gezondheid en een stimulans voor vooral een sportcultuur. Door een goede structuur en een inbedding van de sportcultuur in Vlaanderen gaat de gezondheid toenemen en wordt zuurstof gegeven aan de ziekteverzekering.

De heer Jos Stassen: Dit is een goede beleidsnota. Het topsportplan is positief, maar het evenwicht is zoek in de communicatie en het beleid. Er is alleen aandacht voor de topsport en niet voor Sport voor Allen, dat nochtans heel belangrijk is.

De heer Kris Van Dijck: De evolutie van de laatste jaren dat het beleid meer aandacht heeft voor topsport staat in schril contrast met de evolutie van de resultaten, die minder positief zijn. De nieuwe topsportmanager is heel ambitieus: 10 medailles in 2016. Dat is positief, maar het is de taak van de politici om het sportbeleid alle kansen te geven. De motie van de meerderheid stelt dat het sportbeleid op twee domeinen moet worden gevoerd: naast topsport ook Sport voor Allen. Men onderkent daarin verschillende partners: de school, de gemeenten en de sportclub.

De cijfers zijn negatief: de laatste vier jaar daalt het aantal sporters en sportclubs. Het is een van de weinige moties waarin expliciet staat dat het aandeel van sport in de begroting moet worden verhoogd. Maar weinig ministers krijgen op dit vlak de steun van het parlement. Ik hoop dat we dit kunnen waarmaken. Sport is een belangrijke factor van participatie en daarom zullen we met plezier de beleidsnota en de motie goedkeuren. *(Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp·a-spirit en N-VA)*

Minister Bert Anciaux: Ik dank de parlementsleden voor hun unanieme steun aan de beleidsnota. Ik ondersteun de uitdrukkelijke vraag om het evenwicht te bewaren in de twee doelstellingen van het sportbeleid. Sport voor Allen en topsport zijn allebei belangrijk. Als men een topsportbeleid wil voeren, moet men immers een voldoende groot aanbod hebben zodat men kan zoeken naar potentiële topsporters.

Sport voor Allen heeft een maatschappelijke meerwaarde. Er is duidelijk afgesproken met het parlement dat er een nieuw model wordt uitgetekend dat gebaseerd is op de school, de club en de gemeente. Daarvoor is een nieuw decreet over Sport voor Allen nodig en dat zal in 2005 en 2006 worden opgesteld. De timing is al aangepast: het decreet zal op 1 januari 2007 van start gaan in plaats van in 2008.

Voor het topsportbeleid moeten we niet van nul beginnen. De vorige regering had al een topsportactieplan opgesteld dat gedragen werd door het werkveld. Het enige wat eraan ontbrak was een evaluatie van de partners die het topsportplan hadden opgesteld. Daarvoor was een topsportmanager nodig die boven de verschillende actoren moest staan.

Een evenwaardige en zelfs nog grotere poot van het sportbeleid is het vernieuwde sportbeleid voor allen. Ook financieel moet dit aspect het zwaarst doorwegen.

We willen de planlast van de gemeenten en de provincies verminderen. Binnen afzienbare tijd zal er hierover een parlementair initiatief worden genomen. Ook de planlast van de organisaties en van de federaties moet worden aangepakt. Een zeker wantrouwen en een zekere afstandelijkheid was in dit geval echter nodig, want het ging over het creëren van een nieuwe dynamiek.

De heer Dedecker pleitte voor meer mogelijkheden voor een echt topsportbeleid. We willen de versnippering tegengaan, maar we moeten beginnen met onze eigen bevoegdheden. De topsportmanager kan hier zorgen voor een goed begin. Hij is bevoegd voor alle topsportcontracten.

In de toekomst zal een topsportstatuut niet meer kunnen worden toegekend na een politieke tussenkomst, zoals dat in het verleden soms het geval zou zijn geweest. Voor sommige federale bevoegdheden zullen we contact opnemen met de federale overheid.

Daarbij denk ik aan de sportcheques, het wegwerken van de discriminatie inzake RSZ en de stimulans die kan uitgaan van fiscale maatregelen.

Nu wil ik benadrukken wat Vlaanderen onmiddellijk zelf kan realiseren. Een goed voorbeeld zijn de tewerkstellingsprojecten in 2005. Er is ook overleg opgestart met Ruimtelijke Ordening, waardoor het mogelijk werd op korte termijn motorcrossterreinen te realiseren.

Ten gevolge van het Lambermontakkoord werd een deel van de middelen van de Nationale Loterij overgeheveld naar de gemeenschappen en de gewesten, namelijk de middelen die toen werden gebruikt voor

gemeenschapsmateries. Sommige middelen die vroeger voor federale bevoegdheden waren bestemd, worden nu onder meer voor sport gebruikt. Ik meen dat ook die middelen naar de gemeenschappen en de gewesten moeten worden overgeheveld.

De topsportmanager heeft geen ambtelijke of administratieve functie. Indien sommige federaties weigeren om het belang van de atletiek voorop te stellen, zal er worden opgetreden. Zo nodig zal ik het decreet laten aanpassen.

Inzake doping moeten we twee sporen bewandelen. Naast een absoluut antidopingbeleid moet men ook zorgen voor een degelijke medische begeleiding. Ik ben een aantal anomalieën in de beroepsprocedures aan het wegwerken. We nemen de lijst van het World Antidoping Agency integraal over. Daarom hebben we het ook over het cannabisbeleid. In dat geval zijn de straffen van de Vlaamse Gemeenschap echter zeer klein.

Ik dank de parlementsleden voor hun steun. (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp.a-spirit en N-VA*)

De voorzitter: De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede moties houden.

Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009

Bespreking

De voorzitter: Aan de orde is de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009, ingediend door mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid van het Reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

De heer Bart Caron, verslaggever: De bespreking van de beleidsnota Welzijn gebeurde zeer grondig. Het leek wel een ingangsexamen voor de minister en voor de nieuwe commissieleden.

Het verslag verduidelijkte de visie van de minister en die van de politieke families. Het bevat een inventaris van de knelpunten en een handleiding voor mogelijke oplossingen. Er was aandacht voor de lange en voor de korte termijn en voor de diverse sectoren.

Mevrouw Dillen ging akkoord met de grote lijnen van de beleidsnota, maar had twijfels bij de goede voornemens en de vage uitgangspunten.

Mevrouw Roex stelde dat de fractie blij is omdat de minister de beleidslijn van paars-groen voortzet. Ze ging wel in op een aantal elementen die volgens haar ontbraken, onder meer rond armoede en rond Brussel.

De heer De Meulemeester vond de beleidsnota goed, maar had vragen bij het ontbreken van bepaalde aspecten van marktwerking in de welzijnssector. De VLD legde in zijn tussenkomsten ook de nadruk op het ouderenbeleid.

Mevrouw Vogels ziet de beleidsnota als een verbintenis tussen de minister en het parlement. Ze stelde dat men de komende jaren vooral moet werken aan het maatschappelijk debat en aan de plek van Welzijn en Gezondheid.

De heer Dehaene is tevreden met de beleidsnota. Hij wil investeren in het versterken van de fundamentele van het bouwwerk veeleer dan in het verzwaken van het bouwwerk. Net als alle andere fracties vroeg hij om administratieve vereenvoudiging.

Minister Vervotte heeft op alle vragen uitgebreid geantwoord. Voor de details verwijs ik naar het schriftelijke verslag. (*Applaus*)

Mevrouw Marijke Dillen: De commissie heeft de beleidsnota Welzijn op een zeer gedetailleerde wijze besproken. Vandaag wil ik me beperken tot enkele krachtlijnen.

In vergelijking met de motie van het Vlaams Belang is die van de meerderheid erg vaag.

De beleidsnota bevat een aantal positieve, maar vage doelstellingen waarmee wij akkoord kunnen gaan. Er kwam geen antwoord op onze vraag welke doelstellingen prioritair zijn. In tegenstelling tot 1999 vraagt CD&V niet opnieuw om duidelijkheid. In onze met redenen omklede motie vragen we welke doelstellingen prioritair zijn en een timing.

Minister Vervotte twijfelt of alle decreten, goedgekeurd tijdens de vorige regeerperiode volledig uitgevoerd zullen worden. Goedgekeurde decreten kunnen niet zomaar van tafel geveerd worden. De paarse meerderheidspartijen reageren echter niet.

Deze met redenen omklede motie van de meerderheid gaat verder dan in 1999. CD&V heeft zich jarenlang sterk geprofileerd op welzijn, gezondheid en gezin. Nu een CD&V-minister bevoegd is voor welzijn, volksgezondheid en gezin weigert die partij echter de daad bij het woord te voegen.

Minister Vervotte wil de verschillende beleidsdomeinen beter op elkaar afstemmen. Een positieve, maar vage doelstelling.

De witte woede moet van deze meerderheid niet veel verwachten. De beleidsnota zegt niets over een beter statuut of betere financiering. Het Vlaams Belang vraagt dat wel in zijn motie. Wij willen investeren in het personeel van de hele welzijnssector. Gezien de nakende vergrijzing zijn we meer dan ooit van hen afhankelijk.

De aandacht voor meer buitenschoolse opvang, flexibele en occasionele kinderopvang en behoud van de dienstencheque zijn positief. Ik ben wel benieuwd wanneer dat allemaal in daden wordt omgezet. De laagdrempelige opvoedingsondersteuning wordt versterkt. Verder wil de minister aandacht voor kwaliteit van het gezinsleven en wil ze gewent en gezond moederschap bevorderen. Haar hele gezinsbeleid is op amper vier aandachtspunten gebaseerd.

Ik mis concrete plannen om 5000 nieuwe kinderopvangplaatsen te realiseren. CD&V beloofde in haar verkiezingsfolder overigens 10.000 plaatsen. Er is evenmin aandacht voor een kinderbijslag die tegemoetkomt aan de minimumkosten. Geen dertiende maand kinderbijslag in september. Geen aandacht voor de Kwali-Tijd kaart. Geen zorgcheques voor zorg en gezinsondersteuning.

Het Vlaams Belang heeft in zijn met redenen omklede motie wel aandacht voor een echt gezinsbeleid: tegemoetkomingen aan gezinnen met kinderen, een gezinseffectenrapport, gelijkwaardigheid tussen man en vrouw, en tussen thuis- en buitenhuiswerkende ouders, een statuut voor de thuiswerkende ouder die ervoor kiest thuis te blijven en concrete maatregelen voor een harmonieuze combinatie van gezin en arbeid. Wij brengen wel aandacht op voor de alleenstaanden en de eenoudergezinnen. De meerderheid heeft ook geen aandacht voor het demografische probleem?

Wij steunen het beleid inzake bijzondere jeugdbijstand dat een adequaat en tijdig antwoord biedt op POS en MOF maar wij zullen nauwlettend toezien op de praktische vertaling ervan. Wij vragen tegelijk een operationeel meerjarenplan met een duidelijke timing en de overheveling van het jeugdrecht. Daarnaast willen wij de capaciteit van de gemeenschapsinstellingen verhogen.

Niemand verzet zich tegen aandacht voor de financiering van de zorgverzekering, voor de wachtlijsten en voor de uitbouw van een beleidsplan voor zorgbehoevende ouderen. De met redenen omklede motie van de meerderheid is vergelijkbaar met de onze wanneer het gaat over aandacht voor ouderen. Over het beleid voor mensen met een handicap valt de met redenen omklede motie van de meerderheid zwak uit. Waarom is het wegwerken van de wachtlijsten geen topprioriteit? Voor de verkiezingen beloofde CD&V de wachtlijsten bij

het Vlaams Fonds binnen het half jaar weg te werken. Ondertussen zijn de lijsten alleen langer geworden.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Voor ons geldt in de eerste plaats het regeerakkoord. De beleidsnota is daar een verfijning van. In de met redenen omklede motie leggen we enkele bijkomende accenten.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik heb deze beleidsnota en de met redenen omklede motie vergeleken met de met redenen omklede motie die CD&V in 1999 indiende en met haar verkiezingsbelofte. CD&V maakt het mij wel bijzonder gemakkelijk.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: In tegenstelling tot de vorige regeerperiode zijn onze verwachtingen en verkiezingsbeloftes opgenomen in het regeerakkoord. Het regeerakkoord is een contract dat minstens evenveel waard is als de motie.

Mevrouw Marijke Dillen: De realisaties staan diametraal tegenover de verkiezingsbeloftes van CD&V: de wachtlijsten en ook de termijnen voor de afhandeling van dossiers zijn gestegen.

Mevrouw Merckx hoeft mij dus geen hypocrisie te verwijten. Mijn fractie eist dringend voldoende financiële middelen om de wachtlijsten weg te werken.

Waarom wordt er, samen met alle partners, geen beleidsplan over drugs opgesteld?

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Bij de besprekingen heb ik dat ook gevraagd. De minister zal daar aan werken. Het is niet omdat het niet in de motie staat dat de minister zich niet houdt aan de afspraken.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik wil niet het risico lopen dat het parlement zoals in de vorige regeerperiode het drugbeleidsplan niet mag bespreken, daarom staat het wel in onze motie. Ik hoop dat de fractie van mevrouw Merckx ons zal steunen.

In onze motie zijn er, in tegenstelling tot in die van de meerderheid, duidelijke prioriteiten gelegd in het preventieve gezondheidsbeleid. Wat wil de minister bereiken met de berekening van de budgettaire return van het Vlaamse preventieve gezondheidszorgbeleid? Is het de bedoeling de federale financiële baten over te hevelen door aan te tonen dat Vlaanderen daarvoor gezorgd heeft?

De motie van de meerderheid besteedt geen aandacht aan onder meer het ondersteunen van de vrijwilligers, geeft geen prioriteit aan een integraal beleid armoedebestrijding en rept niet over het persoonlijk assistentiebudget. De motie pleit evenmin voor meer Vlaamse bevoegdheden. Onze motie daarentegen pleit voor de volledige overheveling van de sociale zekerheid en alle bevoegdheden voor een efficiënte en onafhankelijke gezinspolitiek. (*Applaus bij VB*)

De heer Tom Dehaene: CD&V steunt de beleidsnota en is tevreden over de uitgangspunten. De minister wil veeleer de fundamenteën versterken dan het bouwwerk verzwaken. Ze zal dus geen leuke ideetjes formuleren maar werken op lange termijn. Daarom is de lijst van de te evalueren besluiten en decreten aanzienlijk. Evalueren betekent echter niet afschaffen. Het is goed om de tijd van budgettaire krapte te gebruiken om na te denken over hoe het verder moet. Soms volstaat het om een en ander bespreekbaar te maken. Dat kan de eerste stap zijn tot een oplossing in de opvoedingsondersteuning, de geestelijke gezondheidszorg en de schulden.

Het klopt gedeeltelijk dat de beleidsnota vaag is. De tijdsdruk was groot, ongetwijfeld zullen de beleidsbrieven meer duidelijkheid brengen.

Het verheugt ons dat de minister de effecten op de gezinnen van elke regeringsmaatregel zal toetsen. Terecht komen er 5.000 bijkomende plaatsen in de kinderopvang. Het is belangrijk dat die opvang kwaliteitsvol en flexibel is. Mijn partij blijft ernstige vragen stellen bij het aanwenden van dienstencheques voor kinderopvang, niet alleen omwille van kwaliteit en betaalbaarheid maar ook omwille van de solidariteit.

Vlaanderen moet zich dringend mengen in de debatten over de vergrijzing, die totnogtoe vooral over de financiering handelden, en focussen op de levens- en zorgkwaliteit. Dat vergt samenwerking met de

beleidsdomeinen wonen en onderwijs respectievelijk, voor het promoten van levenslang wonen en het opleiden van voldoende gekwalificeerd personeel.

Ik vraag ook meer aandacht voor dementie. Het Vlaamse niveau zou er bij de federale overheid op aan kunnen dringen om de schaalindeling te herbekijken en bijkomende RVT-bedden te erkennen. Ik ben dankbaar dat de lokale overheden meer tijd krijgen om een degelijk sociaal beleidsplan uit te werken. Ik ben wel bezorgd over de samenwerking met de lokale actoren en vraag de minister erover te waken dat er voldoende overleg komt met het middenveld.

Het lokale beleid kan een belangrijke rol spelen in de bestrijding van de armoede en de schuldenlast. De hoorzitting van volgende week rond schuldbemiddeling is de eerste stap.

De wachtlijsten voor VIPA zijn aanzienlijk. Momenteel zijn er 58 subsidieaanvragen. Daarvan kregen er reeds 43 een positief advies. Alles samen gaat het daarvoor om een budget van 192 miljoen euro, terwijl voor 2005 slechts 34 miljoen ingeschreven werd. Het is duidelijk dat de achterstand enorm is.

In de periode 2001-2003 werden 20 rusthuizen gebouwd. Daarbij gaat het in 18 gevallen om verbouwingen, en kwamen er geen nieuwe plaatsen bij. We moeten dringend meer plaatsen creëren, maar met VIPA-middelen alleen kan dat niet. Daarom pleit ik voor alternatieve financiering. Persoonlijk geloof ik, ondanks de slechte ervaringen in de sector van de serviceflats, in de formule van een Bevak.

Uiteraard staan wij achter de idee "meer Vlaanderen". We moeten erop toezien dat alle genomen beslissingen ook toepasbaar zijn in Brussel.

Tot we meer bevoegdheden krijgen en eigen accenten kunnen leggen, moeten we optimaal gebruikmaken van de bevoegdheden en de middelen die we nu hebben.

CD&V zal dit beleidsplan zeker goedkeuren. (*Applaus bij CD&V, sp-a-spirit en N-VA*)

De heer Jos Stassen: De heer Dehaene zei dat alle maatregelen bekeken worden in het licht van de gezinseffecten. Geldt dat ook voor de beperking van de aanmoedigingspremies?

Mevrouw Vera Van der Borght: De beleidsnota geeft vrij nauwkeurig weer wat in het regeerakkoord staat. Toch wil VLD een aantal opties extra beklemtonen.

De minister stelt dat commerciële actoren, in tegenstelling tot managementstechnieken, niet thuishoren in de welzijnssector. Wij gaan daar niet helemaal mee akkoord. We kunnen de commerciële actoren niet blijven uitsluiten omdat ze een belangrijke bijdrage kunnen leveren in de bejaardensector en in de kinderopvang.

De doelstelling van de Vlaamse en de federale regering is de werkgelegenheidsgraad op te trekken. Daarom moeten we de bevolking op actieve leeftijd stimuleren aan de arbeidsmarkt te participeren. Werklozen moeten er gereïntegreerd worden, ook gehandicapten moeten kunnen werken, en vrouwen moeten volwaardig participeren. Kinderopvang is daarin een belangrijk element: op dit vlak moet het beleid van de vorige jaren - waarin ook private initiatieven een plaats kregen - verder gezet worden.

Wij pleiten voor het gebruik van dienstencheques voor de uitbreiding van het aantal gesubsidieerde uren in de gezinszorg. We juichen toe dat jonge gezinnen die geconfronteerd worden met drama's gemakkelijk toegang zullen kunnen krijgen tot gezinshulp. Vandaag is dat niet evident. Volgens de VLD kan de maatregel echter alleen succes hebben indien ook iets wordt gedaan aan de betaalbaarheid.

De beleidsvoorrang voor zelfzorg, thuiszorg en mantelzorg is goed, maar we hadden dat liever iets concreter gezien, door het volwaardig verder uitbouwen van directe financiering via mantelzorgtoelagen, dienstencheques, het PAB en het PGB. Wachtlijsten voor het PAB en de dienstencheques moeten worden weggewerkt.

We hebben twijfels over de budgettaire realiteit van de maximumfactuur. Ik vraag de minister zeer omzichtig tewerk te gaan. De financiële gevolgen zullen immers immens zijn. De federale regering keek in 2004 met

haar ziekteverzekering tegen een gat van 650 miljoen euro aan. Een van de sectoren met een gigantische ontsporing op budgettair vlak was de maximumfactuur. Die steeg met 747 procent ten opzichte van de initiële begroting.

Deze regeerperiode wordt cruciaal op het vlak van de bijzondere jeugdbijstand en de integrale jeugdhulp. De minister zal het decreet op de integrale jeugdhulp uitvoeren. Ik hoop dat het geld niet naar dure structuren maar naar een uitbreiding van het aantal opvangplaatsen zal gaan.

De minister kent ons standpunt inzake het wegwerken van de wachtlijsten, het PAB en het PGB. Wij hebben dat uitvoerig toegelicht tijdens de bespreking van de begroting.

De administratieve vereenvoudiging is belangrijk in de gehandicaptensector. De dagprijsberekening voor een gehandicapteninstelling is ondoorgrondelijk. De financieringsstructuur moet performanter worden. De introductie van het PGB dwingt ons om duidelijke kostenberekeningen te maken van de afzonderlijke modules. Dat laat ons toe diezelfde maatstaven te hanteren voor de instellingen. Een efficiëntere communicatie met de instellingen zou ook geapprecieerd worden.

Enige financiële transparantie hopen we ook te zien bij het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Wij zullen in de komende jaren de operatie beter bestuurlijk beleid doorvoeren. Dit moet ook de opportuniteit bieden om van het Vlaams Fonds meer transparantie te eisen. Als overheid moeten wij onszelf de discipline opleggen om de persoon met een handicap zo weinig mogelijk te belasten met paperassen. Ik hoop dat we daarin vooral in deze sector zullen slagen. Op dat vlak moet ook gestreefd worden naar een goede samenwerking met het federale niveau.

Wij vinden de beleidsnota positief, en zullen ze zeker goedkeuren. *(Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp-a-spirit en N-VA)*

De heer Bart Caron: Dit is voor onze fractie een meer dan behoorlijke beleidsnota. De puntjes van kritiek zijn dan ook constructief bedoeld.

Hoewel de minister de voorbije maanden herhaaldelijk verzekerde dat zij werk zal maken van de zorgvernieuwing, is beleidsnota zeer aarzelend op dat terrein.

Wat de gehandicaptenzorg betreft vinden we in de beleidsnota niets terug over het PGB. Nergens staat wat de plannen zijn. Gaat men het PGB-decreet uitvoeren? Er moet daarover dringend duidelijkheid komen. We willen dat het decreet wordt uitgevoerd. We zijn voor de versterking van de positie van de gebruikers. De nota kondigt een evaluatie aan over het PAB. We zijn ongeduldig. Het PAB is een eerste aanzet tot zorgvernieuwing. Er zijn wachtlijsten voor het PAB, net zoals voor verpleeghuizen, dagcentra en dergelijke, en we kijken uit naar de centrale wachtlijst waarin het PAB is geïntegreerd.

We willen verdergaande zorgvernieuwing en zorgregie omdat dit beantwoordt aan twee belangrijke doelstellingen: het realiseren van zorg op maat en de vermindering van de wachtlijsten. Dat moet worden gecombineerd met het hervormen van de budgetstromen. We rekenen erop dat het beleid zowel op de residentiële sector als op het PAB/PGB is gericht.

Verder besteedt de beleidsnota weinig of geen aandacht aan de witte woede. Er moet een inhaalbeweging komen op het vlak van de arbeidsvoorwaarden om de aantrekkelijkheid van het beroep te verhogen. De minister kan niet vooruitlopen op het sociaal overleg, maar we hadden graag geweten welke richting ze uitwil.

Het is duidelijk dat we ernstig moeten nadenken over de toekomst van de zorgverzekering. Hoe financieren we dat systeem? Met er alternatieve financiering worden gezocht? Wat met de discriminatie tussen de residentiële en de thuiszorg? Ook het voorbereiden van de discussie over de maximumfactuur is aan de orde.

'Participatie' komt verschillende keren terug in de beleidsnota. Vooral de ouderenparticipatie krijgt veel aandacht. Er wordt gepleit voor een goede ondersteuning van de lokale seniorenadviesraden. De minister wil een Vlaamse Ouderenraad oprichten, die een weerspiegeling moet zijn van alle geledingen van de seniorengroep.

De dimensie van participatie ontbreekt evenwel in het hoofdstuk over het gezinsbeleid. Ze komt niet aan bod als het over kinderopvang gaat en te weinig in het hoofdstuk over jeugdhulp. Ook in de integrale jeugdhulpverlening moet participatie een middel en een doel op zich zijn.

Wat de jeugdhulp betreft, zijn er belangrijke veranderingen op til. Zo is de invoering van het decreet integrale jeugdhulp aangekondigd. Op federaal niveau wordt gewerkt aan een nieuw jeugdrecht. Omdat de gevolgen voor Vlaanderen groot zijn, moet dat van nabij worden opgevolgd. Het is positief dat de minister de vijf krachtlijnen voor een nieuw jeugdrecht van de vorige Vlaamse Regering onderschrijft. We willen haar steunen bij de ontwikkeling van meer hedendaagse jeugdhulp in Vlaanderen en hopen dat de nieuwe inzichten in het beleid worden vertaald.

Wat het ouderenbeleid betreft, willen we graag meewerken aan de ontwikkeling van een langetermijnvisie, gestoeld op wetenschappelijke bevindingen. Verder pleit ik voor een volwaardige plaats voor de lokale besturen, die in de beleidsnota niet naar voren komt. De Vlaamse overheid geeft heel wat minder subsidies aan de publieke welzijnsvoorzieningen dan aan de private sector. Dat is niet te verantwoorden. Voor die publieke voorzieningen is het niet vanzelfsprekend om het hoofd boven water te houden. Bovendien is de kans op afstoting of privatisering groot. Ik vraag daar dan ook aandacht voor.

Ten slotte ben ik net als de minister voorstander van 'Meer Vlaanderen: meer wel-zijn'. Er is heel wat zinloze versnippering van bevoegdheden. Is het niet mogelijk om tot homogene bevoegdheden te komen? (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp-a-spirit en N-VA*)

Mevrouw Mieke Vogels: Er is heel wat eensgezindheid over het feit dat de beleidsnota bijzonder vaag is. Dat is een verkeerde keuze geweest omdat een beleidsnota voor vijf jaar een verbintenis is tussen de minister en het parlement waarin de nieuwigheden staan waaraan men gaat werken. We vinden dat evenwel niet terug. Bovendien leiden vage beleidsnota's tot heel wat onzekerheid en onterechte ontgoochelingen. Men verwacht duidelijkheid van een nieuwe minister, zeker als het gaat over gevoelige thema's. De minister heeft ondertussen duidelijke verbintenissen geformuleerd, maar heeft een belangrijke stap gemist: vertrouwen geven aan degenen die met zorgvernieuwing bezig zijn.

Het meest geciteerde woord in de beleidsnota is evaluatie. De heer Dehaene zegt dat dit goed is in tijden van budgettaire krapte, maar hij verwijst naar het legionellabesluit en naar de schuldbemiddeling. Geen van beide kosten de Vlaamse Regering geld.

De heer Tom Dehaene: Het klopt dat dit niets kost aan de Vlaamse Regering, maar wel aan de maatschappij.

Minister Inge Vervotte: De kosten zijn niet voor de Vlaamse Gemeenschap, maar wel voor de voorzieningen en de kans is groot dat die dat doorrekenen aan de gebruiker, waar u zo bekommerd om bent.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat klopt. Ik begrijp de opmerking niet, maar heb er geen probleem mee.

Evaluëren betekent dat men onnodige onduidelijkheid schept, zeker als het gaat over pas opgestelde regelgeving. Bij een evaluatie geeft u een slecht signaal aan degenen die constructief meewerkten en aan de dwarsliggers geeft u valse hoop dat alles opnieuw zal worden veranderd.

Minister Inge Vervotte: Ik ben het met u eens. Een aantal decreten zijn in een heel snel tempo tot stand gekomen en het blijkt dat niet iedereen erachter staat en is geconsulteerd geweest. Daarom vinden we het belangrijk dat de mensen de kans krijgen om te komen tot decreten waar ze kunnen achterstaan.

Mevrouw Mieke Vogels: Toen ik vijf jaar geleden minister werd, moesten een aantal pas goedgekeurde decreten worden uitgevoerd. Heel wat organisaties stelden toen dat de vorige minister hen onvoldoende had geconsulteerd en dat de decreten niet konden worden uitgevoerd. U maakt hetzelfde mee met de decreten die de vorige regering heeft goedgekeurd. Het is niet verstandig om als minister te starten met een evaluatie en dat woord zo vaak te gebruiken. Daarmee creëert u onrust.

De heer Luc Martens: Het decreet Algemeen Welzijnwerk is zeer moeizaam tot stand gekomen, maar wordt nog steeds beschouwd als een goede hervorming. In die tijd was er echter een breed draagvlak. De oppositie, met uitzondering van het Vlaams Blok, was bijna altijd betrokken bij het overleg en keurde dit goed bij consensus. (*Applaus bij CD&V*)

Minister Inge Vervotte: Gedragenheid is essentieel in het doorvoeren van veranderingen. Indien de helft van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds akkoord is en de andere helft niet, dan is er geen sprake van gedragenheid.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik weet niet waarover de minister het heeft. Ik veronderstel dat het gaat om het persoonsgebonden budget. Men kan zich vragen stellen bij een raad van bestuur die hoofdzakelijk uit voorzieningen is samengesteld. Wij wilden ook de cliënten hierbij betrekken die totnogtoe in andere structuren zijn georganiseerd. Indien Beter Bestuurlijk Beleid wordt doorgevoerd, zal het Vlaams Fonds anders worden samengesteld.

Mevrouw Patricia Ceysens: Als men wacht op een consensus binnen de raad van bestuur van het Vlaams Fonds, dan zullen er weinig veranderingen worden doorgevoerd die de gebruiker zinnen. Een decreet dat is goedgekeurd door een meerderheid in het Vlaams Parlement, is democratisch gedragen. De raad van beheer van een VOI mag niet zwaarder doorwegen dan de meerderheid in het Vlaams Parlement.

Minister Inge Vervotte: Het is duidelijk waar de politieke verantwoordelijkheid ligt. Toch is het ontbreken van een duidelijk advies van een raad van beheer die bestaat uit verwijzers en voorzieningen, maar ook uit gebruikers, volgens mij een aanwijzing dat men de zaken nog eens moet bekijken. Daarom hebben we nog een aantal aanpassingen doorgevoerd waardoor het besluit nu met meer gedragenheid worden doorgevoerd.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik denk dat de minister het heeft over het besluit rond de zorgregio en er zijn nog heel wat andere dingen te evalueren.

Er was een meerderheid in dit parlement voor de invoering van de zorgregio's. De minister wil dit evalueren. Ik wens haar daarmee veel succes en ik hoop dat dit snel kan gebeuren. De mensen op het terrein wachten al jaren op een decretale onderbouw om nieuwe besluiten te kunnen uitvaardigen.

De heer Martens verwees naar de constructieve manier van werken die hij als minister van Welzijn zou hebben gehanteerd. Ik moet hem eraan herinneren dat CD&V tijdens de vorige regeerperiode heeft gekozen voor een harde oppositie, wat een constructieve samenwerking onmogelijk maakte. Voorbeelden zijn de houding van CD&V rond de wachtlijsten en rond de plaatsen in de kinderopvang. De minister heeft terecht haar nek uitgestoken inzake het jeugdsanctierecht, maar intussen is het zeer stil geworden in deze kwestie. De meerderheid zou een aantal amendementen opmaken die ook door CD&V zouden worden gesteund in het federale parlement. Ik vrees dat dit de nieuwe draak wordt in het sprookje van de jeugdbescherming. Ik hoop dat de minister hier niet overstag gaat. In deze kwestie kan ze rekenen op onze constructieve steun vanuit de oppositie.

De beleidsnota is vaag, net als het regeerakkoord. In het vorige regeerakkoord hebben we heel bewust de principes van een nieuw akkoord met de social profitsector ingeschreven. Het heeft ons geholpen bij de onderhandelingen om er geld voor vrij te krijgen. Deze regering heeft dat niet gedaan. Ik hoop dat het de minister niet te zuur opbreekt.

Na zoveel uren discussie weten we nog altijd niet welke lijnen de minister wil trekken. De met redenen omklede motie van de meerderheid is een stuk duidelijker. Deze motie is goed, maar gaat niet ver genoeg. Daarom zullen we ons bij de stemming onthouden. (*Applaus bij Groen!*)

Mevrouw Helga Stevens: Ik wil het vooral hebben over het mooie maar vage hoofdstuk rond mensen met een handicap.

Ik wens meer duidelijkheid rond een aantal knelpunten, waarvan de zorgvernieuwing het eerste is. Het persoonsgebonden budget (PGB) werd goedgekeurd in 2001. Drie jaar later was er een voorstel van

uitwerking door een expertisegroep, maar daarna hebben we er niets meer van gehoord. Ook in de beleidsnota vind ik er niets over terug. In de commissie Welzijn heeft de minister gezegd dat het niet zeker is dat aan deze verwachting ten volle zal kunnen worden voldaan. Er zijn inderdaad budgettaire beperkingen, maar dat is geen argument om alle decreten van de vorige regeerperiode in vraag te stellen.

In de beleidsnota staat ook niets over de plannen voor verder onderzoek. Zal het decreet op het PGB worden uitgevoerd en wat is de timing? Het gaat hier niet om instellingen, maar om mensen die recht hebben op zorg en bijstand.

Ook het persoonlijk assistentiebudget (PAB) blijkt ter discussie te staan. In het regeerakkoord was er sprake van een onderzoek naar de doelmatigheid van het PGB, maar dit wordt nu verruimd naar het PAB.

Op basis van de evaluatie wil de minister de haalbaarheid en de wenselijkheid herbekijken. Het evaluatierapport dateert van april 2004 maar sindsdien is er nog niets gebeurd. De evaluatie van PAB mag niet gebeuren zonder de inspraak van de mensen met een handicap. De conclusie van de evaluatie mag niet leiden tot een beperking van de inzetbaarheid, integendeel.

Er staan meer dan 3200 mensen op de PAB-wachtlijst. Uit respect voor personen met een handicap moet het beloofde groeipad er komen om de wachtlijst tegen 2007 weg te werken. Tegen 2007 zijn 2200 extra PAB's nodig.

Ik hoop dat minister Vervotte blijft streven naar één centrale wachtlijst. Nu zijn er al twee: een wachtlijst voor het PAB en een wachtlijst voor de instellingen. De lijsten samenvoegen geeft een duidelijk beeld van de eigenlijke vraag.

Is het aanbod groot genoeg om vrije keuze te garanderen? Is het aanbod aangepast aan de vraag om vrije keuze te garanderen? Men moet vrij kunnen kiezen tussen gelijkwaardige vormen. Precies daarom moeten we werk maken van één centrale wachtlijst.

Ik juicht toe dat minister Vervotte alle wachtlijsten wil wegwerken. Ik hoop dat dat in 2007 het geval zal zijn. Zolang er wachtlijsten zijn, zijn personen met een handicap afhankelijk en is er geen keuzevrijheid.

Zijn de hulpmiddelen te duur geworden? Het beleid inzake hulpmiddelen bezorgt veel personen met een handicap kopzorgen. Het is jammer dat de minister op dit punt heel vaag blijft. Aanpassingen zijn afhankelijk van het beschikbare budget. Iets verder in de beleidsnota staat dat de budgettaire ruimte beperkt is. Wat betekent dat precies?

De N-VA is van oordeel dat het beleid inzake hulpmiddelen hervormd moet worden op basis van de ervaring van de gebruikers. Het budget voor hulpmiddelen moet hoger. Het kan niet dat personen met een handicap zelf moeten bijbetalen. Het nomenclatuursysteem moet eveneens aangepast worden. Er wordt onvoldoende gezocht naar individuele oplossingen. Men kijkt te veel naar de lijst.

De beleidsnota zegt niets over trajectbegeleiding, ook al verscheen het besluit al in het Belgisch Staatsblad. Ik wil de positie van de gebruikers verstevigen. De expertise van de personen met een handicap moet erkend worden. Trajectbegeleiding leidt tot een betere afstemming van de zorgvraag want hulpvragers zullen gericht vragen. De zekerheid dat ze het gevraagde krijgen is immers groter.

De nood aan een eenvoudige en eenduidige indicatiestelling komt terug in verschillende hoofdstukken. Hiervoor wordt aan een instrument gewerkt. Netwerkvorming en afspraken met de federale regering moeten het werkbaar maken.

Ik erken de noodzaak en vraag één dossier en één inschaling onafhankelijk van de zorgvorm. Ik pleit opnieuw voor één sociaal loket waar alle personen met een handicap terecht kunnen met al hun vragen. Ongeacht de overheid tot wie ze zich richten. Omdat de verschillende beleidsniveaus niet op elkaar zijn afgestemd vallen personen met een handicap vaak tussen twee stoelen.

De overheidsdiensten in de welzijnssector moeten klantvriendelijker worden. Wie bevoegd is, is onbelangrijk.

De vrager moet binnen een redelijke termijn een antwoord krijgen. De verschillende diensten zijn geen eilanden. Ze moeten de persoon met een handicap centraal stellen.

Het gebrek aan aandacht voor personen met een meervoudige handicap valt op. Zij kampen met complexe problemen en worden vaak aan hun lot overgelaten. Nochtans hebben zij de meeste steun nodig. De welzijnssector moet afstappen van het hokjesdenken. Interdisciplinaire samenwerking en samenwerking van de verschillende instellingen moet worden bevorderd.

We moeten de verzuiling in de kinderopvang wegwerken. De verschillende diensten moeten samenwerken. Onthaalmoeder die voor een bepaalde dienst werken, kunnen achteraf niet meer bij een andere dienst terecht. Een beter statuut zal meer mensen motiveren om onthaalouder te worden. We moeten dringend aandacht besteden aan de verschillen tussen onthaalouders en kinderkrabben.

De wachtlijsten bij het VIPA zijn lang. Het VIPA kampt met heel wat problemen als gevolg van de enorme bureaucratie. Ik hoop dat de toestand niet opnieuw doorgelicht wordt. We moeten het probleem aanpakken.

Minister Vervotte wil de jaarlijkse forfaitaire bijdrage aan de zorgverzekering behouden. Als we de zorgverzekering willen behouden in 2050, zal de bijdrage volgens de SERV moeten verhogen. Er zijn drie opties. Een verhoging tot 16,8 euro voor personen met een voorkeurstarief en 42 euro voor de anderen. Als we de bijdrage indexereren, blijft de verhoging beperkt tot 12,7 euro en 31,8 euro. Ten slotte kunnen we 0,43 euro opcentiemen heffen. Welke optie verkiest de Vlaamse Regering? Hoe evolueert de bijdrage in het kader van de meerjarenbegroting?

Welzijn is zo al een complexe materie, de onduidelijke en soms onlogische bevoegdheidsverdeling is een bijkomende probleem. Daarom moet met Wallonië overlegd worden over een snelle defederalisering van alle welzijnsdomeinen. Dat is een zaak van goed bestuur. (*Applaus*)

Mevrouw Vera Jans: De beleidsnota uit vertrouwen in de voorzieningen voor personen met een handicap. Dat stelt de persoon met een handicap zeker niet minder centraal. Het is goed dat de rode draad doorheen de beleidsnota geïntegreerd werken, samenwerking en netwerking is. Er is wel degelijk ruimte voor kleine proefprojecten, die als ze succesvol zijn over het Vlaams grondgebied geïmplementeerd kunnen worden. De omzetting van de huidige erkennings- en zorgtypes in de residentiële sector in meer gedifferentieerde zorgprogramma's moet toelaten om zorg op maat te bieden.

Het wegwerken van de wachtlijsten is terecht één van de prioriteiten. Voor een goed beleid zijn correcte gegevens nodig. Daarom is het goed om de wachtlijsten voor personen met een handicap te vervangen door een centrale registratie van zorgvragen. Een verfijnde registratiesysteem draagt ook bij tot zorg op maat. Uit geactualiseerde cijfers blijkt dat de huidige programmering niet zal volstaan. Ik hoop dat alle partijen hun verantwoordelijkheid zullen nemen en grotere inspanningen leveren om de achterstanden weg te werken.

In de integrale jeugdhulp strijdt de minister tegen de verkokering en de versnippering van het aanbod. Belangrijk voor een zorgzame implementatie is het afstemmen van het beleid van de verschillende voorzieningen en een duidelijk beeld op de kerntaken van elke dienst.

In het algemeen en lokaal welzijnsbeleid wordt gestreefd naar een transparante en duidelijke regelgeving. Men zal bijvoorbeeld geen eenvormige structuren opleggen aan de steden en gemeenten. Dat biedt mogelijkheden voor een planlastenverlaging. Dat aspect komt ook aan bod in het curatief gezondheidsbeleid. Daarnaast is gegevensuitwisseling tussen de gezondheids- en welzijnssector cruciaal. Het decreet over het gezondheidsinformatiesysteem zal de basis leggen voor een optimale registratie van de gezondheidsgegevens. Dat maakt evaluatie mogelijk.

Extra experimentele middelen voor de woonbegeleiding moeten voorkomen dat mensen uit hun huis gezet worden. Dat is een goed voorbeeld van preventie en samenwerking tussen welzijn en huisvesting. We zullen erop toezien dat bij de uitvoering van het preventiedecreet gebruik gemaakt wordt van werkbare formules. Daarom pleiten we in onze motie voor de ontwikkeling van een geïntegreerd drugbeleid. We steunen het standpunt van de minister dat Vlaanderen over ruimere en homogener bevoegdheden en middelen op vlak van gezondheidszorg moet beschikken.

De minister heeft een moderne kijk op mensen met een psychisch probleem en schenkt naast de behandeling ook aandacht aan hun maatschappelijke integratie. Ik juich toe dat er in enkele regio's experimenten voor een integrale en intersectorale geestelijke gezondheidszorg komen. Behandeling is voor deze mensen noodzakelijk maar niet voldoende, ook de andere aspecten zoals onder meer begeleiding, thuiszorg en beschut werken en wonen zijn belangrijk. Ik zal de minister aanmoedigen om de financieringsproblemen van de psychiatrische dagcentra op te lossen.

In de komende jaren zal vooral vanuit preventief oogpunt prioriteit gegeven worden aan de jongeren. Een vroege detectie en behandeling kan latere problemen voorkomen. Tot slot herhaal ik dat de verhoging van de maandelijkse subsidie voor thuiszorg en mantelzorg een duidelijke blijk is van waardering van de mantelzorgers. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Kurt De Loor: De verzilvering van deze maatschappij is een uitdaging maar geen probleem. Het is juist een succes dat mensen langer leven. Dat succes is mede toe te schrijven aan een groot aantal socialistische verworvenheden.

Ik ben blij dat de minister pleit voor een inclusief en geïntegreerd ouderenbeleid. We moeten een samenleving creëren waarin ouderen zich thuis voelen in alle facetten van het maatschappelijke leven. De organisatie van onze arbeidsmarkt, economie, zorg en sociale zekerheid moeten aangepast worden opdat de welvaartstaat betaalbaar blijft, maar tegelijk moet ook de maatschappij voorbereid worden op het feit dat uiteindelijk een op vier ouder zal zijn dan 65 jaar.

Participatie is een belangrijk instrument voor sociale betrokkenheid. Daarom vind ik het spijtig dat de minister nog geen concrete uitgewerkte voorstellen doet over de uitvoering van het ouderenparticipatiedecreet en dat er in 2005 geen middelen voor vrijgemaakt worden. Deze regering is de laatste voor de verzilveringsgolf losbarst in 2010. Een gestructureerd driemaandelijks ouderenoverleg is een stap in de goede richting.

De aankomende gemeenteraadsverkiezingen zouden een aanleiding moeten zijn om het lokale ouderenbeleid nog sterker te ondersteunen en te stimuleren.

De minister wil het probleem van de ouderenmishandeling structureel aanpakken. Wat bedoelt zij hiermee? Komt er een verankering van het Vlaams Meldpunt voor Ouderenmishandeling, dat overigens uitstekend werk verricht?

Ik begrijp de minister volkomen als ze zegt dat ze voor een kwaliteitsvol lokaal sociaal beleid kiest boven haast en spoed. Toch weet ik, als OCMW-voorzitter, dat de tijd dringt. Ik betreur het dat de inhoud van de eerste versie van het lokaal sociaal beleidsplan een light versie is.

De mensen die in armoede leven krijgen terecht aandacht: de effectieve participatie van deze groep aan de samenleving en aan de beleidsvoering moet bevorderd worden. De inschakeling van de armen zelf in de bestrijding van de armoede is een schitterend idee, maar ook hier ontbreekt een concrete invulling. Hoe zal de ministers de kloof tussen de armen en de hulpverleners dichten? In de grote steden bestaan wel verenigingen waar armen het woord nemen, maar dat is lang niet overal gangbaar.

Wat de overmatige schulden en de problemen van afbetaling betreft legt de minister de nadruk op preventie. Hoe zal ze dit concreet aanpakken?

Er zijn nog een hele reeks open vragen. Toch vinden we het een goed beleidsplan: de rake analyse getuigt van een goed inzicht. De sp-a-spirit-fractie is bereid samen met de minister naar het antwoord op de vele vragen te zoeken en op een positieve manier mee te werken. (*Applaus bij sp-a-spirit*)

Minister Inge Vervotte: De uitdaging in de welzijnssector is enorm: we hebben immers niet alleen met kwantitatieve, maar ook met kwalitatieve eisen te maken.

Ik wil geen valse beloften doen: ik sta voor een duidelijke en eerlijke politiek en zeg wat kan of niet kan.

De grootste prioriteit is duidelijk: op alle domeinen wil ik extra plaatsen creëren. Men vraagt mij naar meer duidelijkheid over deze capaciteitsuitbreiding. Die zal ik geven. Om geen valse beloften te doen wil ik deze intentie tot uitbreiding aan een budgettair plaatje koppelen, dat op zijn beurt aan de meerjarenbegroting vast hangt. Daarin zal duidelijk worden welke prioriteiten gelegd worden.

Op het vlak van de demografische evolutie is de zaak vrij eenvoudig: we kunnen perfect berekenen hoe groot bijvoorbeeld de uitbreiding van de thuiszorg moet zijn. De maatschappelijke evolutie baart me veel meer zorgen omdat ze niet voorspelbaar is.

Het concreet actieplan voor armoede komt er. De armen zelf, die ik bij dat actieplan wil betrekken, zeggen dat ze daarvoor tijd nodig hebben. Daarom kan ik voorlopig niet met een gedetailleerd plan naar buiten komen.

De overheid moet vooruitziend zijn en haar centen doelmatig investeren. Dit impliceert evaluatie en heroriëntatie. We moeten durven vernieuwen en investeren in preventie. Op dat vlak is Vlaanderen een omgekeerde pyramide: er gaat veel te veel aandacht naar hulp op de derde en de tweede lijn, terwijl de nulde lijn en de vroegdetectie veel tekort komen. Dat is dweilen met de kraan open.

Veel problemen liggen in de schoot van de gezinnen. Die moeten dan ook versterkt worden. Ook daar moeten we preventief tewerk gaan door te kijken naar de draagkracht. We zullen extra investeren in opvoedingsondersteuning, klusjes- en boodschappendiensten.

De cijfers van kindermishandeling liggen zeer hoog: de Centra voor Kindermishandeling zullen met extra budgetten versterkt worden.

Betreffende de FCUD heb ik een schrijven gericht aan de federale regering en aan de partners die dit fonds beheren, waarin ik om aanpassing van de financieringswijze vraag. Indien zij dat niet doen zal ik juridische stappen ondernemen.

Ook de plaatsen in de kinderopvang moeten omhoog: we mikken op 5000 extra plaatsen. Toch moeten we erover waken dat niet alleen de kwantiteit groeit, maar dat ook de kwaliteit gegarandeerd blijft. Daarvoor komt een Actieplan Kinderopvang. We bestuderen momenteel de sterktes en de zwaktes van de reeds bestaande initiatieven.

De budgetten voor de dienstencheques liggen niet binnen mijn begroting. Minister Van Brempt en ikzelf hebben de intentie het systeem mee te nemen, zeker voor wat afgebakende specifieke doelgroepen betreft.

Wat betreft de ouderen is de keuze gemaakt: we moeten de ouderen koesteren omwille van hun wijsheid. Zij zullen actief betrokken worden in mijn beleid: nog voor midden 2005 zal de Vlaamse Ouderenraad een feit zijn.

We werken ook aan een woonzorgdecreet, want ouderenbeleid staat natuurlijk ook voor zorgbehoevenden. Er is een hele evolutie aan de gang die we moeten ondersteunen en decretaal vorm geven.

We moeten er ook voor zorgen dat de thuiszorg en de residentiële zorg naadloos op elkaar aansluiten. Dit betekent dat het aantal uren voor thuiszorg naar boven moet: minimaal moet de demografische evolutie gevolgd worden.

We kozen ervoor de VIPA-middelen niet te doen dalen. Heel binnenkort zullen er concrete pistes voor alternatieve financiering geopend worden. Wij kiezen daarbij voor systemen waarin slapende centen worden wakker gemaakt, met garantie voor voldoende controle van de overheid. Ook hier dringt capaciteitsuitbreiding zich op: we moeten naar een evenwicht is tussen de thuiszorg en de residentiële zorg.

De aandacht voor speciale doelgroepen zal structureel moeten ingebouwd worden. Er moet zeker meer gedaan worden voor personen met dementie en voor palliatieve zorg.

De bijzondere jeugdzorg is een sector die onder druk staat. Ook hier is er een probleem van capaciteitsuitbreiding. We hebben stelling ingenomen met betrekking tot het wetsontwerp over het jeugdrecht.

Als we een kwalitatief antwoord willen bieden, hebben we die hefboomen nodig. Ook hier is preventie belangrijk door gezinsondersteuning en ervoor te zorgen dat mensen vroeger bij de dienstverlening terecht kunnen.

De integrale jeugdzorg zal zorgzaam moeten worden geïmplementeerd. Dat betekent in overleg met de sectoren. Er moeten samen afspraken worden gemaakt om ervoor te zorgen dat we een permanentie kunnen verzekeren van 7 dagen op 7, 24 op 24. Verder is er terecht veel aandacht besteed aan mensen met een handicap. Het minimale wat de regering moet doen, is de programmatie 2003-2007 halen. Daarvoor zullen de nodige budgetten worden vrijgemaakt. Naast het werken aan de capaciteit willen we ervoor zorgen dat de mensen op de juiste plaats terechtkomen.

Daarom hebben we de wachtlijsten verfijnd zodanig dat we doelgerichter kunnen optreden. De keuzevrijheid is inderdaad heel belangrijk. Daarom moeten we weten welke plaatsen eerst moeten worden gecreëerd. Het kan niet dat de meest zorgbehoevenden vandaag het langst op de wachtlijst blijven staan.

Daarom heb ik het besluit van de zorgregie gemaakt. Die zorgt ervoor dat er een collectieve opnameplicht is zodat instellingen verplicht worden om gezamenlijk hun verantwoordelijkheid op te nemen. Het besluit van de zorgregie zal eerstdaags aan de adviezen van het Vlaams fonds worden aangepast en zal dan aan de regering worden voorgelegd.

Het is de bedoeling om de centrale wachtlijst te realiseren in 2006. Administratieve vereenvoudiging is cruciaal. Het kan niet dat mensen steeds opnieuw een bepaald ziektebeeld moeten bewijzen. Een betere indicatiestelling is eveneens cruciaal en moet worden gekoppeld aan de trajectbegeleiding.

Het besluit van de trajectbegeleiding zal in 2006 verder worden uitgevoerd. Verder is er sprake van de persoonsgebonden budgetten op pagina 42. We bouwen voort op het werk van de expertgroep en de besluiten zullen ook in 2006 worden uitgevoerd.

Ik heb beslist om inzake het lokale sociale beleid te vertragen omdat ik vaststelde dat de kwaliteit van de geleverde plannen onvoldoende waren opgesteld in overleg met de betrokken actoren.

In de preventieve gezondheidszorg ligt de nadruk op het middelengebruik, waaronder onder meer drugs, gezonde voeding en leefgewoonten. Geestelijke gezondheidszorg is een heel belangrijk domein. Er komt een concreet programma met timing, budgetten en duidelijk afgebakende doelgroepen.

De keuzes die over de zorgverzekering worden gemaakt, zullen kaderen in de meerjarenbegroting. De maximumfactuur moet voorzichtig worden geïmplementeerd. Daarom hebben we nu al de opdracht gegeven om die voort te bereiden.

De beleidsnota heeft maar een doel voor ogen: de zorg zodanig organiseren dat mensen niet alleen de zorg krijgen die ze nodig hebben, maar ook dat ze de juiste zorg kunnen krijgen door minder administratieve lasten, meer duidelijkheid, meer afstemming in de zorg en meer samenwerking. (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant, sp-a-spirit en N-VA*)

De voorzitter: De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede moties houden.

VERZOEKSCHRIFT

Fokkerijbeleid binnen het departement Landbouw

Verslag

De voorzitter: Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw,

Visserij en Plattelandsbeleid over het verzoekschrift over het fokkerijbeleid binnen het departement Landbouw.

De heer Karlos Callens, verslaggever: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De heer Stefaan Sintobin, verslaggever: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

Voorstel tot verwijzing naar de commissie

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft deze middag bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda om zijn motie betreffende een belangenconflict nu te behandelen in de plenaire vergadering. Hij kon zich echter ook vinden in een verzending naar de bevoegde commissie. De verschillende fracties verkiezen dat dit naar de commissie wordt verwezen. Is iedereen het daarmee eens? (*Instemming*)

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Beleidsnota Media 2004-2009

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Verstrepen, Marginet, Deckmyn en Arckens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Media 2004-2009.

– *De met redenen omklede motie wordt met 30 stemmen tegen 81 niet aangenomen.*

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Decaluwe, Vandenbossche, Demesmaeker en Caron en mevrouw Hermans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Media 2004-2009.

De heer Ludwig Caluwé: Voor CD&V en N-VA, evenals voor de andere meerderheidspartijen, is het regeerakkoord heel belangrijk. De partijen hebben de verbintenis aangegaan dat de vertegenwoordigers in de federale Kamer wetsvoorstellen zouden neerleggen tot splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. CD&V en N-VA hebben niet aangedrongen op de spoedprocedure bij de parlementaire behandeling, maar wel dat de voorstellen de normale parlementaire behandeling zouden krijgen. Het realiseren van de splitsing vraagt overleg en we hebben daarvoor voldoende tijd gelaten. Sinds begin februari stellen we vast dat de normale parlementaire procedure niet meer normaal voortgaat en dat sommigen zelfs spreken over een uitstel tot 2007. We betreuren die verklaringen en onderstrepen dat het bijzonder belangrijk is dat dit onderdeel van het regeerakkoord wordt gerealiseerd. Als een afspraak op de helling wordt gezet, dreigt dat ook voor andere afspraken het geval te zijn. De huidige ploeg heeft het duidelijke vertrouwen van een bijzonder groot aantal Vlamingen. We wensen niet dat dit in het gedrang komt. Daarom geven we vandaag een eerste signaal: vijf leden zullen zich onthouden, namelijk de drie leden verkozen in Brussel-Halle-Vilvoorde en de twee leden die de gesprekken hebben gevoerd. (*Applaus bij CD&V en Vlaams Belang*)

De heer Joris Van Hauthem: Het moment de gloire van de heren Van Rompuy en Van den Brande en anderen is eindelijk angebroken.

De heer Van Rompuy heeft gezegd dat er geen Vlaamse Regering meer zou zijn indien Brussel-Halle-

Vilvoorde tegen nieuwjaar niet gesplitst zou zijn. Een dergelijk signaal vraagt een antwoord van de regering. Behalve mevrouw Vervotte is er echter niemand van de regering aanwezig. Zelfs de enige N-VA-minister, die al maandenlang zwijgt in dit dossier, is er niet.

Ik begrijp dat CD&V in dit dossier geen vertrouwen meer heeft in zijn coalitiepartners. In deze kwestie horen we alleen nog de partijstandpunten en is er eigenlijk geen Vlaamse Regering meer. Maar CD&V heeft de sleutel in handen. Ofwel blijft u bij uw halfslachtige houding en positioneert u zich als de alibi-Vlamingen die bij de meeting van het OVV als de grote helden zullen worden ingehaald, ofwel zegt u het hele regeerakkoord op. Als u echt politieke moed hebt, zijn er geen vijf mensen die zich onthouden, maar twee fracties die tegen deze beleidsnota's van deze Vlaamse Regering stemmen. (*Applaus bij VB*)

– *De met redenen omklede motie wordt met 70 stemmen tegen 30 bij 10 onthoudingen aangenomen.*

De heer Eric Van Rompuy: Een onthouding in het Vlaams Parlement heeft een politieke betekenis. Onze fractieleider heeft gezegd dat onze fractie zeer onrustig is over wat er op dit ogenblik gebeurt.

Er zijn vertragsmanoeuvres van sp-a en VLD in de Kamer die ingaan tegen de verbintenissen van de meerderheid in het Vlaams regeerakkoord om tot een onverwijde splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde over te gaan. Als een verantwoordelijke politicus iets zegt, moet men ervan uitgaan dat hij dat ook meent.

De heer De Gucht heeft het Vlaams regeerakkoord onderhandeld en pleit nu openlijk voor het afvoeren van de splitsing en wordt hierin bijgetreden door liberalen zoals de heer Cortois en door socialisten zoals de heer Bruno Tobback die publiekelijk verklaart dat de zaak voor hem kan uitgesteld worden tot 2007.

Ik richt me namens mijn fractie tot de heren Somers en Stevaert die in dit parlement zitten en die de voorzitters zijn van partijen met verkozenen in het Vlaamse en in het federale parlement. U hebt zich verbonden in het Vlaams regeerakkoord. U hebt ook een eedverbond aangegaan ten aanzien van de burgemeesters van Brussel-Halle-Vilvoorde dat de splitsing onverwijld zou worden doorgevoerd. We hebben er begrip voor dat dat niet zo snel kan gaan als men soms denkt. Er zijn immers de procedures van de Raad van State en ook de onderhandelingen vergen tijd. De heren Somers en Stevaert moeten echter hun woord gestand blijven. (*Applaus bij CD&V en N-VA*) Zo niet is de geloofwaardigheid van deze meerderheid en van het hele Vlaams Parlement in het gedrang. Het kader waarin de splitsing moet worden gerealiseerd, is helder geformuleerd. Er kan geen sprake zijn van nieuwe rechten voor de Franstaligen in de Brusselse rand, er kan geen wijziging zijn van de taalwetgeving in Brussel en er kan geen annexatie van randgemeenten van Brussel worden overwogen.

De heer di Rupo heeft Brussel-Halle-Vilvoorde een detail genoemd. Tegelijkertijd zegt hij dat de realisatie van dit detail voor hem niet alleen een regeringscrisis waard is, maar dat het zelfs zou kunnen leiden tot de splitsing van België. De Vlamingen mogen niet zwichten voor deze chantage. De Vlaamse partijen moeten doen wat ze aan de kiezer hebben beloofd. Woordbreuk zou immers een fatale slag toebrengen aan de geloofwaardigheid van de Vlaamse politiek.

Er moet worden gepraat. Mijn fractie aanvaardt echter niet dat men op federaal vlak negeert wat men hier zegt. De heren Somers en Stevaert moeten hun woord gestand blijven. (*Rumoer bij VB*) Wij zullen de splitsing doorvoeren omdat wij een geloofwaardige partij zijn. Uiteindelijk zal hierover worden beslist in het parlement. Als men het Vlaams Parlement ernstig neemt, dan zal dit gebeuren. Dat is het signaal dat mijn fractie wil geven.

Ik heb het zelden meegemaakt dat meerderheidsfracties op cruciale thema's hun nek uitsteken. De volgende weken zal blijken dat het Vlaams Parlement een bijzondere betekenis heeft. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

De heer Mark Demesmaeker: Ik wil mijn onthouding en die van de heer De Wever motiveren. We stellen vast dat de verbintenis van het Vlaams regeerakkoord om Brussel-Halle-Vilvoorde onverwijld en zonder prijs te splitsen, niet wordt nageleefd. Onverwijld betekent eigenlijk zonder vertragsmanoeuvres.

We hebben gezien hoe VLD en sp-a-spirit in de kamercommissie Binnenlandse Zaken de besprekingen van

de wetsvoorstellen mee hebben stilgelegd om de federale regering de kans te geven een oplossing te vinden. Dat is een verwijde splitsing, en als er al een splitsing komt, dan is de vraag tot welke prijs.

Ik herinner VLD en sp-a-spirit aan de gezamenlijke verklaring van mei vorig jaar van de partijvoorzitters, de burgemeesters van Brussel-Halle-Vilvoorde, de minister-president en de minister van Binnenlandse Aangelegenheden van de Vlaamse Regering. Het gerechtelijk arrondissement en de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde zouden onverwijld en zonder prijs worden gesplitst. Wat is die handtekening waard? Indien u die handtekening verloochent, zal u dat zwaar worden aangerekend.

Ik schort mijn vertrouwen in deze coalitie op tot het moment dat alle partijen ondubbelzinnig uitvoering geven aan het regeerakkoord, waar ik blijf achter staan. (*Applaus bij VB, CD&V en N-VA*)

Mevrouw Else De Wachter: Ik kan de heer Van Rompuy niet meer volgen. Mijn standpunt is duidelijk en zal niet wijzigen. Ik wil onder geen beding de Vlaamse Regering in moeilijkheden brengen want haar valt niets te verwijten. (*Applaus bij sp-a-spirit*)

Beleidsnota Cultuur 2004-2009

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Marginet en Verstrepen, mevrouw Michiels en de heer Arckens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Cultuur 2004-2009.

– *De met redenen omklede motie wordt 30 stemmen tegen 80 niet aangenomen.*

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Hermans, de heer Vanackere, mevrouw Van Nieuwenborgh en de heren Van Dijck en Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Cultuur 2004-2009.

– *De met redenen omklede motie wordt met 70 stemmen tegen 35 bij 5 onthoudingen aangenomen.*

Beleidsnota Jeugd 2004-2009

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Marginet, Sintobin, Verstrepen en Deckmyn en mevrouw Michiels tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Jeugd 2004-2009.

– *De met redenen omklede motie wordt 30 stemmen tegen 80 niet aangenomen.*

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Poleyn en de heren Mahassine, Van Dijck, Caron en Schueremans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Jeugd 2004-2009.

– *De met redenen omklede motie wordt met 75 stemmen bij 35 onthoudingen aangenomen.*

Beleidsnota Sport 2004-2009

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Deckmyn en Marginet tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2004-2009.

– *De met redenen omklede motie wordt met 30 stemmen tegen 80 niet aangenomen.*

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Hermans en de heren Sauwens, Van Nieuwkerke, Van Dijck en Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2004-2009.

– *De met redenen omklede motie wordt met 69 stemmen bij 40 onthoudingen aangenomen.*

Beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de dames Dillen, Van Steenberge en Van Linter en de heren Strackx en Tack tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009.

– *De met redenen omklede motie wordt met 30 stemmen tegen 80 niet aangenomen.*

De voorzitter: Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Dehaene, de dames Jans, Stevens en Roex, de heer Caron en mevrouw Van der Borght tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009.

– *De met redenen omklede motie wordt met 69 stemmen bij 41 onthoudingen aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 9 maart 2005 om 10 uur en 14.30 uur. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 19.49 uur.*

AANWEZIG

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Steve Stevaert, Helga Stevens, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Gilbert Bossuyt, Felix Strackx, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen;

Veerle Heeren, Gerda Van Steenberge: buitenslands;

Etienne Schouppe: ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Tinne Rombouts.

